

LT

LT

LT

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.3.16
KOM(2011) 121 galutinis

2011/0058 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB)

{SEK(2011) 315 galutinis}

{SEK(2011) 316 galutinis}

TURINYS

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS	4
1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS.....	4
2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAS	6
3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI.....	9
4. POVEIKIS BIUDŽETUI	10
TARYBOS DIREKTYVA dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB) .	11
I SKYRIUS TAIKYMO SRITIS	15
II SKYRIUS PAGRINDINĖS SĄVOKOS.....	16
III SKYRIUS ŠIOJE DIREKTYVOJE NUMATYTOS SISTEMOS PASIRINKIMAS	20
IV SKYRIUS MOKESČIO BAZĖS APSKAIČIAVIMAS.....	21
V SKYRIUS LAIKO IR DYDŽIO NUSTATYMAS.....	24
VI SKYRIUS ILGALAIKIO TURTO NUSIDĖVĖJIMAS	29
VII SKYRIUS NUOSTOLIAI	33
VIII SKYRIUS ŠIOJE DIREKTYVOJE NUMATYTOS SISTEMOS TAIKYMO PRADŽIĄ IR PABAIGĄ REGLAMENTUOJANČIOS NUOSTATOS	33
IX SKYRIUS KONSOLIDAVIMAS	36
X SKYRIUS TAPIMAS GRUPĖS NARIU IR NARYSTĖS GRUPĖJE NUTRAUKIMAS .	38
XI SKYRIUS VEIKLOS REORGANIZAVIMAS.....	40
XII SKYRIUS GRUPĖS IR KITŲ SUBJEKTŲ TARPUSAVIO SANDORIAI	41
XIII SKYRIUS ASOCIJUOTŲJŲ ĮMONIŲ TARPUSAVIO SANDORIAI.....	43
XIV SKYRIUS KOVOS SU PIKTNAUDŽIAVIMU TAISYKLĖS	44
XV SKYRIUS SKAIDRŪS SUBJEKTAI.....	46
XVI SKYRIUS KONSOLIDUOTOSIOS MOKESČIO BAZĖS PROPORCINGAS PASKIRSTYMAS	47

XVII SKYRIUS ADMINISTRAVIMAS IR PROCEDŪROS	53
XVIII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	62
PRIEDAI	65
I PRIEDAS	65
II PRIEDAS	68
III PRIEDAS	70
FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA	73

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Bendra konsoliduotą pelno mokesčio bazę (BKPMB) siekiama šalinti kai kurias pagrindines mokesčines augimo bendrojoje rinkoje kliūtis. Kai nėra bendrų pelno mokesčio taisyklių, dėl nacionalinių mokesčių sistemų sąveikos dažnai apmokestinama per daug ir dvigubai, o įmonėms tenka didelė administracinė našta ir didelės mokesčių reikalavimų laikymosi sąnaudos. Ši padėtis neskatina investuoti ES, todėl galiausiai trukdo įgyvendinti strategijoje „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“¹ nustatytus prioritetus. BKPMB – svarbi iniciatyva, kuria siekiama pašalinti kliūtis, kad būtų galima užbaigti bendrosios rinkos² kūrimą, ir kuri buvo įvardyta metinėje augimo apžvalgoje³ kaip augimą didinanti iniciatyva, kuri turėtų būti įgyvendinama sparčiau, kad paskatintų augimą ir darbo vietų kūrimą.

Pasiūlytas bendras požiūris padėtų užtikrinti nacionalinių mokesčių sistemų nuoseklumą, bet mokesčio tarifai nebūtų derinami. Reikėtų skatinti sąžiningą mokesčių tarifų konkurenciją. Tarifų skirtumai leidžia išlaikyti tam tikrą mokesčio konkurenciją vidaus rinkoje, o sąžininga mokesčio konkurencija, remiantis tarifais, užtikrina didesnę skaidrumą ir, nustatant mokesčio tarifus, valstybėms narėms leidžia įvertinti ir savo rinkos konkurencingumą, ir biudžeto poreikius.

BKPMB suderinamas su mokesčių sistemų persvarstymu ir perėjimu prie augimui palankesnio ir ekologiškesnio apmokestinimo, remiamo strategijoje „Europa 2020“. Vienas iš pagrindinių pasiūlymo tikslų – sukurti bendrą bazę, kuria būtų remiami moksliniai tyrimai ir plėtra. Remiantis BKPMB, visos sąnaudos, susijusios su moksliniais tyrimais ir plėtra, yra atskaitomos. Šis požiūris bus paskata įmonėms pasirinkti taikyti sistemą ir toliau investuoti į mokslinius tyrimus ir plėtrą. Tarpvalstybinio mastu užskaitant ekonominius nuostolius, dėl BKPMB grindžiamo konsolidavimo bendra bazė paprastai bus mažesnė. Tačiau apskritai bendra bazė padėtų nustatyti vidutinę ES bazę, kuri būtų labiau išplėsta nei dabartinė, daugiausiai dėl išsaugotos turto nusidėvėjimo apskaičiavimo galimybės.

Pagrindinė šiandieninė kliūtis bendrajai rinkai – didelės sandorių kainodaros formalumų laikymosi sąnaudos taikant įprastų rinkos sąlygų principą. Be to, kaip glaudžiai tarpusavyje integruotos grupės yra linkusios organizuotis, aiškiai parodo, kad atskira kiekvieno sandorio kainodara, grindžiama įprastų rinkos sąlygų principu, gali nebebūti tinkamiausiu pelno paskirstymo metodu. Tarpvalstybinės nuostolių užskaitos galimybė ES įmanoma tik retais atvejais, todėl tarpvalstybinę veiklą vykdančios įmonės per daug apmokestinamos. Be to, dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių sistemoje nepateikiama tinkamų sprendimų, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą bendrojoje rinkoje, nes ši sistema sukurta, kad veiktų dvišaliuose santykiuose tarptautiniu lygmeniu, o ne glaudžiai integruotoje aplinkoje.

¹ Komisijos komunikatas „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“, COM(2010) 2020, 2010 m. kovo 3 d.

² Komisijos komunikatas „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas. Siekiant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos 50 pasiūlymų, kaip pagerinti bendrą darbą, verslą ir prekybą“, COM(2010) 608, 2010 m. spalio 27 d.

³ Komisijos komunikatas „Metinė augimo apžvalga. Visapusiško ES atsako į krizę spartinimas“, COM(2011) 11, 2011 m. sausio 12 d.

BKPMB yra bendrų taisyklių sistema įmonių, kurios ES yra rezidentės mokesčio tikslais, ir trečiųjų šalių įmonių, kurios ES turi filialų, mokesčio bazei apskaičiuoti. Konkrečiai bendra mokesčių sistema nustatomos taisyklės, kaip apskaičiuoti kiekvienos įmonės (arba filialo) atskirą mokesčių, tuos mokesčius konsoliduoti, kai yra kitų grupės narių, ir kaip tą konsoliduotąją mokesčio bazę proporcingai paskirstyti kiekvienai reikalavimus atitinkančiai valstybei narei.

BKPMB galės pasinaudoti visų dydžių įmonės; MVĮ bus lengviau, nes bus pašalintos tam tikros mokesstinės kliūtys bendrojoje rinkoje, o MVĮ nusprendus komercinę veiklą plėsti kitoje valstybėje narėje, sumažės reikalavimų laikymosi sąnaudų. Sistema – laisvai pasirenkama. Ne visos įmonės vykdo tarpvalstybinę prekybą, bet dėl BKPMB jos nebus verčiamos planuoti veiklą plėsti už savo šalies ribų ir patirti perėjimo prie naujos mokesčio sistemos sąnaudų.

Bus derinamas tik mokesčio bazės apskaičiavimas, o ne finansinės ataskaitos. Valstybės narės išsaugos savo nacionalines finansinės ataskaitos taisykles, o BKPMB sistema bus nustatomos atskiros įmonių pelno mokesčio bazės apskaičiavimo taisyklės. Šios taisyklės neturės poveikio rengiant metines arba konsoliduotąsias ataskaitas.

Tarifų derinti neketinama. Kiekviena valstybė narė taikys savo tarifą mokesčio mokėtojams tenkančiai mokesčio bazės daliai.

Taikydamos BKPMB, įmonių grupės turėtų taikyti bendras mokesčio taisykles visoje Sąjungoje ir reikalus tvarkyti tik su viena mokesčių administracija (vieno langelio principas). Įmonė, kuri pasirenka taikyti BKPMB, neapreikia nacionalinei pelno mokesčio reguliavimo sistemai visais bendromis taisyklėmis reglamentuojamais klausimais. Įmonė, kuri neatitinka reikalavimų arba nepasirenka BKPMB direktyvoje numatytos sistemos, toliau taiko nacionalines pelno mokesčio taisykles, kuriose gali būti numatyta specialių mokesčio paskatų sistemų, kuriomis remiami moksliniai tyrimai ir plėtra.

Už šalies ribų veikiančioms įmonėms bus naudinga tarpvalstybinio nuostolių kompensavimo galimybė ir su pelno mokesčio susijusių reikalavimų laikymosi sąnaudų sumažėjimas. Kai tiesiogiai konsoliduoti pelną ir nuostolius leidžiama apskaičiuojant visoje ES taikomas apmokestinimo bazes, žengiamas žingsnis link per didelio apmokestinimo mažinimo tarpvalstybinės veiklos atvejais ir kartu gerinamos mokesčių neutralumo veiklai šalies ir tarpvalstybinio mastu sąlygos, kad būtų geriau pasinaudota vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis. ES tarptautinių įmonių imies pagrindu atlikti apskaičiavimai rodo, kad vidutiniškai apytiksliai 50 % nefinansinių ir 17 % finansinių tarptautinių grupių galėtų būti naudingos tiesioginės tarpvalstybinės nuostolio kompensacijos.

Didžiausia BKPMB įvedimo nauda – įmonėms sumažėtų reikalavimų laikymosi sąnaudų. Apžvalgos duomenys rodo, kad įvedus BKPMB, reikalavimų laikymosi sąnaudų dėl užduočių, susijusių su periodiniais mokesčiais, sumažėtų iki 7 %. Tikimasi, kad faktinių ir numanomų reikalavimų laikymosi sąnaudų sumažinimas darys didelį poveikį įmonių gebėjimams ir norui vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu veiklą plėsti užsienyje. Be to, numatoma, kad patronuojančiajai įmonei steigiant naują patronuojamąją įmonę kitoje valstybėje narėje, dėl BKPMB būtų iš esmės sutaupyta reikalavimų laikymuisi skirto laiko ir sumažintos atitinkamos sąnaudų. Tyrime dalyvavę mokesčių ekspertai apskaičiavo, kad vidutiniškai, atidarydama naują patronuojamąją įmonę kitoje valstybėje narėje, didelė įmonė patiria daugiau negu 140 000 EUR (0,23 % apyvartos) su mokesčiais susijusių išlaidų. Naudojant BKPMB, jos sumažėtų 87 000 EUR arba 62 %. Vidutinės įmonės sutaupytų dar

daugiau, tikėtina, kad sąnaudos sumažėtų nuo 128 000 EUR (0,55 % apyvartos) iki 42 000 EUR arba 67 %.

Pasiūlymas bus naudingas visų dydžių įmonėms, bet jis ypač svarbus, nes yra dalis pastangų paremti ir paskatinti MVĮ pasinaudoti bendrąja rinka, kaip išdėstyta Smulkiojo verslo akto Europai apžvalgoje⁴. BKPMB pastebimai padės mažinti mokestines kliūtis ir administracinę naštą, taigi MVĮ bus paprasčiau ir pigiau plėsti veiklą visoje ES. BKPMB reikš, kad tarpvalstybinę veiklą vykdančioms ir sistemą pasirinkusioms MVĮ reikės tik apskaičiuoti savo pelno mokesčio bazę pagal bendras mokesčio taisykles. BKPMB papildė Europos privačiosios bendrovės projektą (SPE), kuris vis dar svarstomas Taryboje. Bendra įmonių pelno mokesčio bazės apskaičiavimo sistema ES būtų ypač naudinga keliose valstybėse narėse veikiančioms SPE.

Šiuo pasiūlymu neketinama daryti įtakos mokestinėms pajamoms, o poveikis mokesčio bazių paskirstymui tarp ES valstybių narių buvo išanalizuotas. Iš esmės poveikis valstybių narių pajamoms galiausiai priklausys nuo to, kokią nacionalinę politiką jos pasirinkt dėl galimo įvairių skirtingų mokesčio priemonių arba taikomų mokesčio tarifų derinio pritaikymo. Todėl šiuo klausimu sunku numatyti tikslų poveikį kiekvienai valstybei narei. Tokiomis aplinkybėmis, nukrypstant nuo bendrojo principo, jeigu valstybėms narėms proporcingai paskirstyta mokesčio bazės dalis teisingai neparodo veiklos masto, apsaugos sąlygoje numatomas alternatyvus metodas. Be to, į direktyvą įtraukta sąlyga poveikį peržiūrėti po penkerių metų nuo direktyvos įsigaliojimo.

Savaime aišku, kad įvedus pasirenkamąją sistemą, valstybių narių mokesčių administracijos turės dirbti su dviem skirtingomis mokesčių sistemomis (BKPMB ir nacionaline pelno mokesčio sistema). Bet tai kompensuos dėl BKPMB sumažėjusios galimybės įmonėms planuoti mokesčius, pasinaudojus sandorių kainodara arba valstybių narių mokesčių sistemų skirtumais. Bus mažiau ETT svarstomų ginčų arba abipusių susitarimų procedūrų įgyvendinant dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis.

Siekiant padėti valstybių narių mokesčių administracijoms pradėti įgyvendinti BKPMB, planuojama mobilizuoti lėšų ES programai FISCALIS, kuri padėtų valstybėms narėms įgyvendinti ir administruoti BKPMB.

Į šį pasiūlymą įtrauktos išsamios įmonių apmokestinimo taisyklės. Išsamiai išdėstoma, kas gali pasirinkti sistemą, kaip apskaičiuojama apmokestinimo bazė ir kokia būtų konsolidavimo riba ir veikimas. Taip pat pateikiamos kovos su piktnaudžiavimu taisyklės, apibrėžiama, kaip dalijama konsoliduotoji bazė ir kaip BKPMB turėtų administruoti valstybės narės, taikydamos vieno langelio principą.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAS

a) Konsultacijos

2001 m. paskelbus Pelno mokesčio tyrimą, Komisija pradėjo plataus masto viešas diskusijas ir surengė vieną po kitos sekusias konsultacijas.

⁴ Komisijos komunikatas „Smulkiojo verslo akto Europai apžvalga“, COM(2011) 78 galutinis, 2011 m. vasario 23 d.

Svarbiausias žingsnis vykstant tam procesui – sukurta darbo grupė (BKPMB DG), kurią sudaro visų valstybių narių mokesčių administracijų ekspertai. BKPMB DG sukurta 2004 m. lapkričio mėn. ir iki 2008 m. balandžio mėn. trylika kartų susitiko plenarinėse sesijose. Be to, sukurti šeši pogrupiai, siekiant išsamiau išnagrinėti specifines sritis ir apie rezultatus pranešti BKPMB DG. Nacionalinių ekspertų vaidmuo buvo teikti techninę pagalbą ir konsultuoti Komisijos tarnybas. Taip pat tris kartus susitiko išplėstinės sudėties BKPMB DG (t. y. 2005, 2006 ir 2007 m. gruodžio mėn.), kad visi pagrindiniai ekspertai ir suinteresuotosios šalys, atstovaujančios įmonėms, profesijų atstovams ir akademinėi bendruomenei, pareikštų savo nuomonę.

Be to, Komisija konsultavosi neoficialiai, dvišaliu pagrindu, su keliomis verslo ir profesinėmis asociacijomis. Kai kurios iš šių interesų grupių oficialiai pateikė savo požiūrius. Taip pat atsižvelgta į akademinį tyrimų rezultatus. Taip svarbiausi mokslininkai Komisijai pateikė savo įžvalgų dėl įvairių sistemos aspektų.

Be to, Komisija suorganizavo du renginius: Briuselyje (2002 m. balandžio mėn.) ir Romoje (2003 m. gruodžio mėn., pirmininkaujant Italijai). 2008 m. vasario mėn. Vienoje įvyko dar viena konferencija, kurią bendrai finansavo Komisija ir akademinė įstaiga; joje kai kurie su BKPMB susiję aspektai aptarti išsamiai. Galiausiai 2010 m. spalio 20 d. Komisija konsultavosi su valstybių narių ekspertais, verslo atstovais, specialistais ir mokslininkais kai kuriomis temomis, kurias jos tarnybos persvarstė ir toliau išplėtojo nuo paskutinio BKPMB DG susitikimo 2008 m. balandžio mėn.

b) Poveikio vertinimas

Parengtas labai išsamus poveikio vertinimas. Jame pateikiami šių tyrimų rezultatai: i) „European Tax Analyzer“ (ETA); ii) „Price Waterhouse Cooper“ tyrimo (PWC); iii) „Amadeus“ ir „Orbis“ duomenų bazių; iv) „Deloitte“ tyrimo ir v) CORTAX tyrimo.

Ataskaitoje atsižvelgiama į Generalinio sekretoriato poveikio vertinimo gaires ir pateikiama: i) konsultacijų proceso peržiūra; ii) esamų problemų aprašymas; iii) politikos tikslų pareiškimas; ir iv) alternatyvių politikos galimybių, kaip būtų galima pasiekti nustatytus tikslus, palyginimas. Visų pirma tiek privalomoji, tiek pasirenkamoji BPMB (bendra nekonsoliduotoji mokesčio bazė) ir BKPMB (bendra konsoliduotoji mokesčio bazė) turi būti analizuojamos, o jų atitinkamas ekonominis, socialinis poveikis ir poveikis aplinkai – lyginami.

Politikos galimybių palyginimas

Poveikio vertinime nagrinėjamos įvairios galimybės, siekiant pagerinti konkurencinę Europos įmonių padėtį – suteikti joms galimybę apskaičiuoti savo visoje ES gaunamą pelną pagal bendras taisykles, taigi, leisti pasirinkti teisinę aplinką, kuri geriausiai atitinka jų verslo poreikius, tuo pačiu panaikinti mokesčių sąnaudas dėl 27 atskirų nacionalinių mokesčio sistemų. Ataskaitoje nagrinėjami keturi pagrindiniai politikos scenarijai, kurie lyginami su neveikimo arba *status quo* scenarijumi (1 galimybė):

- i) Pasirenkamoji bendra pelno mokesčio bazė (pasirenkamoji BPMB). ES įmonės rezidentės (ir ES įsikūrusios nuolatinės buveinės) turėtų galimybę visoje Sąjungoje savo mokesčio bazę apskaičiuoti pagal bendras taisykles, o ne pagal bet kurią iš 27 nacionalinių pelno mokesčio sistemų. Atskira apskaita (t. y. atskira kiekvieno sandorio kainodara, grindžiama įprastų rinkos sąlygų principu) bus toliau taikoma

vidiniams grupės sandoriams, kadangi pagal sistemą mokesčiai nekonsoliduojami (2 galimybė).

- ii) Privalomoji bendra pelno mokesčio bazė (privalomoji BPMB). Visos reikalavimus atitinkančios ES įmonės rezidentės (ir ES įsikūrusios nuolatinės buveinės) savo mokesčio bazę visoje Sąjungoje turėtų apskaičiuoti pagal bendras taisykles. Naujos taisyklės pakeistų dabartines 27 nacionalines pelno mokesčio sistemas. Rezultatų nekonsoliduojant, atskira apskaita ir toliau būtų nustatomas vidinių grupės sandorių pelno paskirstymas (3 galimybė).
- iii) Pasirenkamoji bendra konsoliduotoji pelno mokesčio bazė (pasirenkamoji BKPMB). Bendros taisyklės, kuriomis nustatoma visos ES konsoliduotoji mokesčio bazė, būtų alternatyva esamoms 27 nacionalinėms pelno mokesčio sistemoms, o atskira apskaita būtų naudojama pajamoms tarp asocijuotųjų įmonių paskirstyti. Taigi, kiekvieno grupės nario (t. y. ES įmonės rezidentės ar ES įsikūrusios nuolatinės buveinės) mokesčiai būtų susumuojami, siekiant nustatyti konsoliduotąją mokesčio bazę ir perskirstyti pagal iš anksto nustatytą formulę pagrįstą pasidalijimo mechanizmą. Pagal šį scenarijų ES įmonės rezidentės ir (arba) ES įsikūrusios nuolatinės buveinės, kurių savininkės yra įmonės, kurios yra rezidentės už Sąjungos ribų, turėtų teisę taikyti BKPMB, jeigu atitiktų grupės sudarymo reikalavimus ir visi reikalavimus atitinkantys tos pačios grupės nariai pasirinktų taikyti bendras taisykles (principas „visi kartu – visi atskirai“) (4 galimybė).
- iv) Privalomoji bendra konsoliduotoji pelno mokesčio bazė (privalomoji BKPMB). ES įmonių rezidenčių ir (arba) ES įsikūrusių nuolatinė buveinių, kurių savininkės yra įmonės, kurios yra rezidentės už Sąjungos ribų, būtų reikalaujama taikyti BKPMB taisykles, jeigu įmonės ir buveinės atitinka grupės sudarymo reikalavimus.

Poveikio analizė

Poveikio vertinimo ekonominiai rezultatai rodo, kad pašalinus nustatytas pelno mokesčio kliūtis, įmonės galėtų priimti pagrįstesnius ekonominius sprendimus ir pagerinti bendrą ekonomikos veiksmingumą. Pasirinkus pasirenkamąją arba privalomąją BKPMB, būtų sukurta kiek didesnė gerovė. Pasirenkamoji BKPMB tinkamesnė dėl kelių priežasčių. Poveikio vertinime patikrintos dvi pagrindinės priežastys: i) apskaičiuotas poveikis užimtumui daug didesnis ir ii) išvengiama primesto pokyčio – kiekvienai Sąjungos įmonei savo mokesčio bazę skaičiuoti pagal naują metodą (nepriklausomai nuo to, ar ji veiklą vykdo daugiau negu vienoje valstybėje narėje).

Analizuojamas reformas galima sieti su svarbiu ilgalaikiu dinaminio poveikiu. Tikimasi, kad šis poveikis taps realybe taikant pagrindinę priemonę – mažinant neapibrėžtumą ir (faktines ir suprantamas) sąnaudas, kurias patiria įvairioje jurisdikcijose veikiančios įmonės. Galiausiai tai padidins tarpvalstybines investicijas Sąjungoje tiek dėl tolesnės Europos ir užsienio tarptautinių įmonių plėtros, tiek dėl naujų vien tik vietoje veikiančių įmonių naujų investicijų kitose valstybėse narėse. Pažymėtina, kad galima tikėtis, kad papildomų reikalavimų laikymosi sąnaudų, siejamų su įpareigojimu laikytis skirtingų mokesčių taisyklių visoje Sąjungoje, panaikinimas ir reikalų tvarkymo su daugiau negu viena mokesčių administracija pašalinimas (vieno langelio principas) sustiprins įmonių gebėjimą plėsti tarpvalstybinę veiklą. Tokia perspektyva turėtų būti ypač naudinga mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms daugiausia poveikį daro esamos didelės reikalavimų laikymosi sąnaudos.

Nors poveikio vertinime pabrėžiama, kad galutinis BKPMB įvedimo poveikis bendroms mokestinėms pajamoms priklausys nuo to, kokią politiką pasirinks pačios valstybės narės, svarbu, kad valstybės narės itin atsižvelgtų į poveikį pajamoms, visų pirma dėl labai sunkios biudžeto padėties daugelyje valstybių narių.

Apskritai naujos bendros bazės taisyklės padėtų nustatyti vidutinę ES bazę, kuri būtų labiau išplėsta nei dabartinė. Tarpvalstybiniu mastu užskaitant ekonominius nuostolius, dėl BKPMB grindžiamo konsolidavimo bendra bazė paprastai bus mažesnė.

Iš esmės poveikis valstybių narių pajamoms galiausiai priklausys nuo to, kokią politiką jos pasirinks dėl galimo įvairių skirtingų mokesčio priemonių arba taikomų mokesčio tarifų derinio pritaikymo. Todėl šiuo klausimu sunku numatyti tikslų poveikį kiekvienai valstybei narei. Tačiau į direktyvą įtraukta sąlyga poveikį peržiūrėti po penkerių metų.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

a) Teisinis pagrindas

Tiesioginių mokesčių teisės aktai priskiriami Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 115 straipsniui. Straipsnyje nustatyta, kad pagal tą straipsnį teisinės derinimo priemonės nustatomos teisiniu direktyvos pavidalu.

b) Subsidiarumas

Šis pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

BKPMB sistema siekiama šalinti mokestines kliūtis, kurios daugiausia atsiranda dėl Sąjungos susiskaidymo į 27 atskiras mokesčio sistemas, su kuriomis susiduria bendrojoje rinkoje veiklą vykdančios įmonės. Kiekvienos valstybės narės atskirai suplanuoti ir įgyvendinami nesuderinti veiksmai pakartotą esamą padėtį, nes įmonėms vis dar reikėtų turėti reikalų su tiek mokesčių administracijų, kiek būtų valstybių narių, kuriose jos turėtų mokėti mokesčius.

Šiame pasiūlyme išdėstytos taisyklės, pavyzdžiui, dėl tarpvalstybinių nuostolių sumažinimo ir neapmokestinamo grupės restruktūrizavimo, būtų neveiksmingos ir, panašu, iškreiptų rinką būtent dėl dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo, jeigu kiekviena valstybė narė taikytų savo sistemą. Nė viena iš šių taisyklių nesulygina nacionalinių pelno padalijimo taisyklių, kad patobulintų esamą – jau ir taip sudėtingą – įmonių pelno paskirstymo tarp susijusių įmonių procesą.

Dėl klausimo pobūdžio reikia laikytis bendro požiūrio.

Tikimasi, kad bendros asocijuotųjų įmonių visoje Sąjungoje mokesčio bazės apskaičiavimo, konsolidavimo ir padalijimo taisyklės sumažins rinkos iškreipimus, kurie atsiranda dėl esamos 27 nacionalinių mokesčio sistemų tarpusavio sąveikos. Be to, sistemos pagrindas, ypač dėl tarpvalstybinių nuostolių mažinimo, neapmokestinamo turto perkėlimo tarp grupės įmonių ir grupės mokesčių bazės paskirstymo pagal formulę, galėtų tapti tikrove tik esant bendrai reguliavimo sistemai. Atitinkamai turėtų būti parengtos bendros administracinės procedūros taisyklės, kad administravimas galėtų vykti pagal vieno langelio principą.

Šiame pasiūlyme apsiribojama tik kova su mokestinėmis kliūtimis, kurios atsiranda dėl nacionalinių sistemų skirtumų apskaičiuojant asocijuotųjų įmonių mokesčio bazę. Paskelbus

Pelno mokesčio tyrimą, tęsiant darbą paaiškėjo, kad geriausių rezultatų šalinant šias kliūtis būtų pasiekta, jeigu bendra sistema būtų reguliuojamas pelno mokesčio bazės apskaičiavimas ir tarpvalstybinis konsolidavimas. Iš tikrųjų šiuos klausimus galima spręsti tik Sąjungos lygmeniu priimant teisės aktą, nes šie klausimai visų pirma yra tarpvalstybiniai. Todėl šis pasiūlymas pagrįstas nuoroda į subsidiarumo principą, nes valstybių narių individualiais veiksmais ketinamų rezultatų nebūtų galima pasiekti.

c) Proporcingumas

Šis pasiūlymas, parengtas kaip pasirenkamoji sistema, yra labiausiai proporcingas nurodytų problemų sprendimo būdas. Įmonės, kurios neketina keltis į užsienį, nebus priverstos patirti nereikalingų administracinių bendrų taisyklių įgyvendinimo sąnaudų, kai jokios realios naudos nėra.

Tikimasi, kad šia iniciatyva bus sukurtos palankesnės sąlygos investuoti bendrojoje rinkoje, nes mokestinių reikalavimų laikymosi sąnaudos, kaip numatoma, turėtų sumažėti. Be to, pašalinus sandorių kainodaros formalumus, įmonės turėtų gauti nemažos naudos dėl atsiradusių galimybių tos pačios grupės nuostolius perkelti į užsienį ir dėl neapmokestinamų grupės vidinių reorganizacijų. Teigiamas poveikis turėtų būti didesnis už galimas papildomas finansines ir administracines sąnaudas, kurias patirtų nacionalinės mokesčių institucijos per pirmąjį sistemos įgyvendinimo etapą.

Šiame pasiūlyme išdėstytos priemonės tinkamos ir reikiamos norimam tikslui pasiekti (t. y. yra proporcingos). Jomis sprendžiamas pelno mokesčio bazės derinimo klausimas, kuris yra prielaida nustatytoms mokestinėms kliūtims šalinti ir bendrąją rinką iškreipiantiems elementams taisyti. Čia taip pat reikėtų paaiškinti, kad šiuo pasiūlymu mokesčio tarifai nederinami (arba nenustatomas mažiausias mokesčio tarifas). Iš tikrųjų tarifų nustatymas laikomas neatskiriamu valstybių narių mokesčių suverenumo klausimu, todėl jo klausimą paliekama spręsti nacionalinės teisės aktais.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis direktyvos pasiūlymas neturi jokio poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁵,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁶,

laikydama specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Įmonės, norinčios Sąjungoje vykdyti veiklą tarpvalstybiniu mastu, susiduria su didelėmis kliūtimis ir rinkos iškreipymais dėl esamų 27 skirtingų pelno mokesčio sistemų. Šios kliūtys ir iškreipimai trukdo vidaus rinkai tinkamai veikti. Jie neskatina investuoti Sąjungoje ir trukdo įgyvendinti prioritetus, išdėstytus 2010 m. kovo 3 d. Komisijos priimtame komunikate „Europa 2020. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“⁷. Jie taip pat nesuderinami su labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos reikalavimais.
- (2) Tarpvalstybinės veiklos mokestinės kliūtys ypač didelės mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms paprastai trūksta išteklių, kad išspręstų rinkos neveiksmingumo klausimus.
- (3) Valstybių narių dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių sistemoje tinkamo sprendimo nėra. Esamais Sąjungos pelno mokesčio teisės aktais sprendžiama tik nedaugelis konkrečių problemų.
- (4) Sistema, kuri leistų įmonėms Sąjungą laikyti bendrąja rinka pelno mokesčio tikslais, palengvintų tarpvalstybinę veiklą Sąjungoje įsisteigusioms įmonėms ir paremtų siekiant tikslo – Sąjungą padaryti konkurencingesne vieta tarptautinėms investicijoms. Tokią sistemą būtų geriausia sukurti suteikiant galimybių įmonių grupėms, kurios

⁵ OL C [...], [...], p. [...].

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

⁷ COM(2010) 2020.

mokesčių požiūriu vykdo veiklą daugiau negu vienoje valstybėje narėje, spręsti savo mokesčių klausimus Sąjungoje pagal bendras mokesčio bazės apskaičiavimo taisykles ir reikalus tvarkyti su viena mokesčių administracija (vieno langelio principas). Šiomis taisyklėmis taip pat turėtų galėti pasinaudoti įmonės, kurios Sąjungoje moka pelno mokesčių, bet grupei nepriklauso.

- (5) Kadangi mokesčio tarifų skirtumai nėra tapačios kliūtys, sistema (bendra konsoliduotoji pelno mokesčio bazė (BKPMB)) neturėtų paveikti valstybių narių teisės veikti savo nuožiūra nustatant savo nacionalinį (-ius) pelno mokesčio tarifą (-us).
- (6) Konsolidacija yra esminis tokios sistemos elementas, nes didžiausių mokesčių kliūčių, su kuriomis Sąjungoje susiduria įmonės, klausimus galima spręsti tik tokiu būdu. Taip pašalinami vidinių grupės sandorių kainodaros formalumai ir dvigubas apmokestinimas. Be to, mokesčio mokėtojų patirti nuostoliai automatiškai tarpusavyje užskaitomi, pasinaudojus tos pačios grupės kitų narių gautu pelnu.
- (7) Konsolidacija neišvengiamai reiškia rezultato proporcingo paskirstymo tarp valstybių narių, kuriose įsisteigę grupės nariai, taisykles.
- (8) Kadangi tokia sistema visų pirma sukurta tam, kad pasitarnautų įmonių, kurios vykdo tarpvalstybinę veiklą, reikmėms, ji turėtų būti pasirenkamoji sistema, kuri papildytų esamas nacionalines pelno mokesčio sistemas.
- (9) (Bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB)) sistemą turėtų sudaryti bendros mokesčio bazės apskaičiavimo taisyklės, nepažeidžiant Tarybos direktyvose 78/660/EEB⁸ ir 83/349/EEB⁹ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1606/2002¹⁰ nustatytų taisyklių.
- (10) Visos pajamos turėtų būti apmokestinamos, nebent būtų aiškiai nurodoma, kad jos neapmokestinamos.
- (11) Neapmokestinamos turėtų būti pajamos, kurias sudaro dividendai, pajamos už įmonės turėtų akcijų perleidimą už grupės ribų ir nuolatinių buveinių užsienyje pelnas. Mažindamos dvigubą apmokestinimą, dauguma valstybių narių neapmokestina dividendų ir pajamų už įmonės perleistas akcijas, nes nori išvengti mokesčio mokėtojo teisės į atskaitymą už užsienyje sumokėtą mokesčių skaičiavimą, visų pirma, kai esant tokiai teisei reikia atsižvelgti į pelno mokesčių, kurį įmonė sumokėjo paskirstydama dividendus. Užsienyje uždirbtų pajamų neapmokestinimas atitinka tą patį paprastinimo poreikį.
- (12) Pajamos, kurias sudaro palūkanos ir autoriniai atlyginimai, turėtų būti apmokestinamos, atskaitant išskaičiuojamąjį mokesčių, kuris sumokėtas už tokius mokėjimus. Priešingai nei dividendų atveju, tokį atskaitymą nesunku apskaičiuoti.
- (13) Apmokestinamos pajamos turėtų būti sumažinamos, atėmus verslo išlaidas ir tam tikrus kitus straipsnius. Atskaitomos verslo išlaidos paprastai turėtų apimti visas su

⁸ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

⁹ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

¹⁰ OL L 243, 2002 9 11, p. 1.

pardavimu susijusias sąnaudas ir su pajamų sukūrimu, išlaikymu ir užtikrinimu susijusias išlaidas. Taip pat turėtų būti atskaitomos mokslinių tyrimų ir plėtos sąnaudos ir sąnaudos, susidariusios dėl didinamo nuosavo kapitalo arba skolos verslo reikmėms. Be to, turėtų būti sudarytas neatskaitomų išlaidų sąrašas.

- (14) Išskyrus tam tikras išimtis, mokesčio tikslais turėtų būti skaičiuojamas ilgalaikio turto nusidėvėjimas. Ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto nusidėvėjimas turėtų būti skaičiuojamas atskirai, tačiau kito turto – kartu. Skaičiuoti turto grupės nusidėvėjimą lengviau ir mokesčių institucijoms, ir mokesčio mokėtojams, nes nebereikia sudaryti ir nuolatos atnaujinti kiekvienos atskiros ilgalaikio turto rūšies ir tokio turto naudingo tarnavimo laiko sąrašo.
- (15) Mokesčio mokėtojams turėtų būti leidžiama perkelti nuostolius į būsimą laikotarpį neribotam laikui, tačiau nuostolių perkelti į ankstesnius laikotarpius neturėtų būti leidžiama. Kadangi nuostolių perkėlimu į būsimą laikotarpį siekiama užtikrinti, kad mokesčio mokėtojas sumokėtų savo realių pajamų mokesčius, nėra priežasties nustatyti perkėlimo į būsimą laikotarpį terminą. Valstybėse narėse nuostoliai į ankstesnį laikotarpį faktiškai perkeliama gana retai, ir tokia procedūra yra pernelyg sudėtinga.
- (16) Atitikimą konsolidavimo (narystės grupėje) reikalavimams reikėtų nustatyti pagal dviejų dalių i) kontrolės (daugiau negu 50 % balsavimo teisių) ir ii) nuosavybės (daugiau negu 75 % nuosavo kapitalo) arba teisių į pelną (daugiau negu 75 % teisių, suteikiančių teisę į pelną) tyrimą. Toks tyrimas užtikrina aukštą grupės narių ekonominės integracijos lygį – tą įrodo kontrolės ir didelės nuosavybės dalies santykis. Tų dviejų viršutinių ribų turėtų būti laikomasi mokestiniais metais; kitu atveju įmonė turėtų iš karto palikti grupę. Taip pat reikėtų nustatyti devynių mėnesių mažiausią narystės grupėje reikalavimą.
- (17) Reikėtų nustatyti veiklos reorganizavimo taisykles, kad būtų galima nešališkai apsaugoti valstybių narių mokesčines teises. Jeigu įmonė tampa grupės nare, iki konsolidavimo atsiradę sandorių nuostoliai turėtų būti perkelti į būsimą laikotarpį, kad būtų užskaityti iš mokesčio mokėtoju proporcingai paskirstytos dalies. Kai įmonė palieka grupę, jai neturėtų būti priskirti jokie nuostoliai, patirti per konsolidavimo laikotarpį. Dėl kapitalo prieaugio galėtų būti daromas patikslinimas, kai tam tikras turtas perleidžiamas per trumpą laikotarpį, įmonei tapus grupės nare ar iš jos išėjus. Nuosavo nematerialiojo turto vertė turėtų būti vertinama remiantis tinkamu rodikliu, t. y. mokslinių tyrimų ir plėtos, rinkodaros ir reklamos sąnaudomis per tam tikrą laikotarpį.
- (18) Kai išskaičiuojamaisiais mokesčiais apmokestinamos palūkanos ir autoriniai atlyginimai, kuriuos išmoka mokesčio mokėtojai, tokių mokesčių pajamos turėtų būti padalijamos pagal tų mokesčių metų formulę. Kai išskaičiuojamaisiais mokesčiais apmokestinami mokesčio mokėtojų paskirstomi dividendai, tokių mokesčių pajamos neturėtų būti padalijamos, nes priešingai nei palūkanų ir autorinių atlyginimų atveju dėl dividendų visoms grupės įmonėms nebuvo taikytas ankstesnis atskaitymas.
- (19) Mokesčio mokėtojo ir asocijuotosios įmonės, kuri nėra tos pačios grupės narė, sandoriams turėtų būti taikomas kainodaros patikslinimas pagal įprastų rinkos sąlygų principą, kuris yra paprastai taikomas kriterijus.

- (20) Į sistemą reikėtų įtraukti bendrą kovos su piktnaudžiavimu taisyklę, kurią papildytų priemonės, sukurtos tam tikrų rūšių piktnaudžiavimo praktikai mažinti. Į šias priemones turėtų būti įtraukti apribojimai dėl asocijuotosioms įmonėms, kuri mokesčio tikslais yra rezidentės mažų mokesčių šalyje už Sąjungos ribų, kurios nesikeičia informacija su mokėtojo valstybe nare, remiantis susitarimu, prilyginamu Tarybos direktyvai 2011/16/ES¹¹ dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje¹² bei kontroliuojamų užsienio įmonių taisyklėms, sumokėtų palūkanų atskaitymo.
- (21) Konsoliduotosios mokesčio bazės proporcingo paskirstymo formulę turėtų sudaryti trys vienodi svertiniai veiksniai (darbas, turtas ir pardavimas). Darbo veiksnys turėtų būti apskaičiuojamas remiantis darbo užmokesčiu ir darbuotojų skaičiumi (kiekvienam straipsniui tenka pusė). Turto veiksnį turėtų sudaryti visas ilgalaikis materialusis turtas. Nematerialusis ir finansinis turtas į formulę turėtų būti neįtraukti dėl jų judumo ir rizikos, kad sistema bus apeita. Šių veiksmių naudojimas suteikia pakankamą svertą kilmės valstybės narės interesams. Galiausiai reikėtų atsižvelgti į pardavimus, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą paskirties valstybės narės dalyvavimą. Šie veiksniai ir svertiniai koeficientai turėtų užtikrinti, kad pelnas būtų apmokestinamas ten, kur jis uždirbamas. Nukrypstant nuo bendrojo principo, jeigu proporcingai paskirstyta dalis teisingai neparodo įmonės veiklos masto, apsaugos sąlygoje numatomas alternatyvus metodas.
- (22) Pagal šią direktyvą tvarkant asmens duomenis taikoma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo¹³.
- (23) Įmonių grupės turėtų galėti tvarkyti reikalus su viena mokesčių administracija (toliau – pagrindinė mokesčių institucija), kuri turėtų būti valstybės narės, kurioje mokesčio tikslais patronuojančioji grupės įmonė (toliau – pagrindinis mokesčio mokėtojas) yra rezidentė. Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti nustatytos sistemos administravimo procedūrinės taisyklės. Be to, reikėtų numatyti išankstinio sprendimo mechanizmą. Pagrindinė mokesčių institucija turėtų inicijuoti ir koordinuoti auditus, tačiau bet kurios valstybės narės, kurioje grupės narys turi mokėti mokesčių, institucijos gali prašyti inicijuoti auditą. Valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas arba turi buveinę, kompetentinga institucija gali pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose užginčyti pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą dėl sistemos pasirinkimo pranešimo arba pakeisto vertinimo. Mokesčio mokėtojų ir mokesčių institucijų ginčus turėtų nagrinėti administracinė įstaiga, kuri kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos skundus pagal pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teisę.
- (24) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kad priedus būtų galima pritaikyti atsižvelgiant į valstybių narių įstatymų pakeitimus, susijusius su įmonių forma ir pelno mokesčiais, taip pat atnaujinti neatskaitomų mokesčių sąrašą ir nustatyti nuomojamo turto teisinės ir ekonominės nuosavybės apibrėžimo, taip pat nuomos mokesčių kapitalo ir palūkanų elementų ir nuomojamo turto nusidėvėjimo bazės

¹¹ OL L 64, 2011 3 11, p. 1.

¹² OL L 336, 1977 12 27, p. 15.

¹³ OL L 281, 1995 11 23, p. 31–50.

apskaičiavimo taisyklės. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai neribotam laikotarpiui, kad prireikus taisyklės būtų galima pritaikyti.

- (25) Kad būtų užtikrintos vienodos šios direktyvos įgyvendinimo sąlygos, kiek tai susiję su metiniu trečiųjų šalių įmonių formų, atitinkančių šioje direktyvoje išdėstytais reikalavimais, sąrašo patvirtinimu, darbo, turto ir pardavimo veiksmų apskaičiavimo, darbuotojų ir darbo užmokesčio, turto ir pardavimo paskirstymo pagal atitinkamą veiksnį ir turto vertinimo pagal turto veiksnį taisyklių nustatymu, taip pat standartinės formos pranešimo apie sistemos pasirinkimą bei elektroninio pateikimo, mokesčių deklaracijos formos, konsoliduotosios mokesčių deklaracijos formos ir reikiamų patvirtinamųjų dokumentų taisyklių nustatymu, įgaliojimai turėtų būti perduodami Komisijai. Komisija šiuos įgaliojimus turėtų vykdyti remdamasi 2011 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai¹⁴, nuostatomis.
- (26) Šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti atskirais veiksmais, nes trūksta nacionalinių mokesčio sistemų suderinimo. Atsižvelgiant į tai, kad dėl vidaus rinkos neveiksmingumo visų pirma gali kilti tarpvalstybinio pobūdžio problemų, Sąjungos lygmeniu turi būti priimtos taisomosios priemonės. Toks požiūris suderinamas su Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principu. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytas tikslui pasiekti.
- (27) Komisija, praėjus penkeriems metams, turėtų peržiūrėti direktyvos taikymą, o valstybės narės turėtų paremti Komisiją, tinkamai prisidėdamos prie šio projekto,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis *Taikymo sritis*

Šia direktyva nustatoma tam tikrų įmonių ir įmonių grupių bendros apmokestinimo bazės sistema ir nustatomos tokios bazės apskaičiavimo ir naudojimo taisyklės.

2 straipsnis *Reikalavimus atitinkančios įmonės*

1. Ši direktyva taikoma įmonėms, įsteigtoms pagal valstybių narių įstatymus, jeigu laikomasi abiejų toliau nurodytų sąlygų:
 - a) įmonės teisinė įsisteigimo forma atitinka vieną iš I priede išvardytų formų;

¹⁴ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- b) įmonė turi mokėti vieną iš II priede išvardytų pelno mokesčių arba vėliau nustatytą panašų mokesčių.
2. Ši direktyva taikoma įmonėms, įsteigtoms pagal trečiųjų šalių įstatymus, jeigu laikomasi abiejų toliau nurodytų sąlygų:
- a) įmonės teisinė įsisteigimo forma panaši vieną iš I priede išvardytų formų;
 - b) įmonė turi mokėti vieną iš II priede išvardytų pelno mokesčių.
3. Komisija gali priimti deleguotuosius teisės aktus pagal 127 straipsnį, laikydamasi 128, 129 ir 130 straipsniuose nustatytų sąlygų, kad I ir II priedus būtų galima pakeisti, atsižvelgiant į valstybių narių įstatymų pakeitimus, susijusius su įmonių forma ir pelno mokesčiais.

3 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios trečiųjų šalių įmonių formos

1. Komisija kasmet patvirtina trečiųjų šalių įmonių formų, kurios laikomos atitinkančiomis 2 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytus reikalavimus, sąrašą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas pagal 131 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.
2. Tai, kad įmonės forma neįtraukta į 1 dalyje nurodytą trečiųjų šalių įmonių formų sąrašą, netrukdo šią direktyvą taikyti tai formai.

II SKYRIUS

PAGRINDINĖS SAŲVOKOS

4 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos apibrėžtys:

- (1) mokesčio mokėtojas – įmonė, kuri pasirinko taikyti šioje direktyvoje numatytą sistemą;
- (2) pavienis mokesčio mokėtojas – konsolidavimo reikalavimų neatitinkantis mokesčio mokėtojas;
- (3) mokesčio nemokantis subjektas – įmonė, kuri neturi teisės pasirinkti arba nepasirinko taikyti šioje direktyvoje numatytos sistemos;
- (4) mokesčio mokėtojas rezidentas – mokesčio mokėtojas, kuris pagal 6 straipsnio 3 ir 4 dalis mokesčio tikslais yra rezidentas valstybėje narėje;
- (5) mokesčio mokėtojas ne rezidentas – mokesčio mokėtojas, kuris pagal 6 straipsnio 3 ir 4 dalis mokesčio tikslais nėra rezidentas valstybėje narėje;

- (6) pagrindinis mokesčio mokėtojas:
- a) mokesčio mokėtojas rezidentas, kuris sudaro grupę su reikalavimus atitinkančiomis patronuojamosiomis įmonėmis, nuolatinėmis buveinėmis kitose valstybėse narėse arba viena ar daugiau reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje, nuolatinį buveinių; arba
 - b) grupės, kurią sudaro tik du arba daugiau mokesčio mokėtojų rezidentų, kurie yra tiesioginės tos pačios patronuojančiosios įmonės, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje, reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės, nurodytas mokesčio mokėtojas rezidentas; arba
 - c) mokesčio mokėtojas rezidentas, kuris yra patronuojančiosios įmonės, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje, reikalavimus atitinkanti patronuojamoji įmonė, kai tas mokesčio mokėtojas rezidentas sudaro grupę tik su viena arba daugiau patronuojančiosios įmonės nuolatinį buveinių; arba
 - d) mokesčio mokėtojo ne rezidento, kuris sudaro grupę tik dėl savo nuolatinį buveinių dviejose arba daugiau valstybių narių, nurodyta nuolatinė buveinė.
- (7) grupės narys – bet kuris mokesčio mokėtojas, priklausantis tai pačiai grupei, kaip apibrėžta 54 ir 55 straipsniuose. Jeigu mokesčio mokėtojas išlaiko vieną arba daugiau nuolatinį buveinių valstybėje narėje, kurioje nėra įsikūrusi jo centrinė vadovybė ir kontrolės vienetą, kiekviena nuolatinė buveinė laikoma grupės nare;
- (8) pajamos – pajamos, gautos iš pardavimų ir bet kokių kitų sandorių, atėmus pridėtinės vertės mokestį ir kitus mokesčius bei rinkliavas – pinigines ar nepinigtines, kurios renkamos vyriausybės agentūrų vardu, įskaitant pajamas iš perleidžiamo turto ir teisių, palūkanų, dividendų bei kito pelno paskirstymo, pajamos iš likviduojamo turto, autorinių atlyginimų, subsidijų bei dotacijų, gautos dovanos, kompensacijos ir *ex gratia* mokėjimai. Pajamomis taip pat laikomos mokesčio mokėtojo nepinigtinės dovanos. Pajamomis nelaikomas mokesčio mokėtojo nuosavas kapitalas arba jam gražinta skola;
- (9) pelnas – pajamų perteklius, viršijantis atskaitomas išlaidas ir kitus atskaitomus straipsnius per mokestinius metus;
- (10) nuostolis – atskaitomų išlaidų ir kitų atskaitomų straipsnių perteklius, viršijantis pajamas per mokestinius metus;
- (11) konsoliduotoji mokesčio bazė – rezultatas, gautas susumavus visų grupės narių mokesčio bazes, apskaičiuotas pagal 10 straipsnį;
- (12) proporcingai paskirstyta dalis – grupės konsoliduotosios mokesčio bazės dalis, priskirta grupės nariui taikant 86–102 straipsniuose nurodytą formulę;
- (13) ilgalaikio turto arba grupės turto vertė mokesčio tikslais – nusidėvėjimo bazė, atėmus visą iki tos dienos atskaitytą nusidėvėjimą;
- (14) ilgalaikis turtas – visas mokesčio mokėtojo perkant įsigytas arba sukurtas materialusis turtas ir visas perkant įsigytas nematerialusis turtas, kurį galima įvertinti

nepriklausomai ir kuris naudojamas įmonės veikloje sukuriant, išlaikant arba užtikrinant pajamas daugiau negu 12 mėnesių, išskyrus tais atvejais, kai jo įsigijimo, sukūrimo arba pagerinimo sąnaudos mažesnės negu 1 000 EUR. Ilgalaikis turtas taip pat apima finansinį turtą;

- (15) finansinis turtas – susietų įmonių akcijos, paskolos susietoms įmonėms, kitų įmonių akcijų paketo dalis, paskolos įmonėms, su kuriomis įmonė susijusi dėl kitų įmonių akcijų paketo dalies, investicijos į ilgalaikį turtą, kitos paskolos ir nuosavas akcinis kapitalas, kiek pagal nacionalinius įstatymus jį leidžiama rodyti balanse;
- (16) ilgo naudojimo ilgalaikis materialusis turtas – ilgalaikis materialusis turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas yra 15 ar daugiau metų. Pastatai, lėktuvai ir laivai laikomi ilgo naudojimo ilgalaikiu materialiuoju turtu;
- (17) naudotas turtas – ilgalaikis turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas jau buvo iš dalies pasibaigęs jį įsigijus ir kurį galima toliau naudoti esamos būklės arba pataisyta;
- (18) pagerinimo sąnaudos – visos papildomos ilgalaikio turto išlaidos turto našumui reikšmingai padidinti arba jo veikimui reikšmingai pagerinti arba išlaidos, sudarančios daugiau negu 10 % pradinės turto nusidėvėjimo bazės;
- (19) atsargos ir nebaigti gaminiai – parduoti laikomas turtas, parduoti gaminamas turtas arba turtas medžiagų arba žaliavų, sunaudotinių gamyboje arba teikiant paslaugas, pavidalu;
- (20) ekonominės naudos gavėjas – asmuo, kuris iš esmės gauna visą naudą ir patiria visą riziką, susijusią su ilgalaikiu turtu, nepriklausomai nuo to, ar yra teisėtas savininkas. Mokesčio mokėtojas, kuris turi teisę turėti, naudoti ilgalaikį turtą ir jį perleisti ir kuriam tenka tokio turto nuostolių arba sugadinimo rizika, visais atvejais laikomas ekonominės naudos gavėju;
- (21) kompetentinga institucija – kiekvienos valstybės narės paskirta institucija visiems šios direktyvos įgyvendinimo klausimams spręsti;
- (22) pagrindinė mokesčių institucija – valstybės narės, kurioje pagrindinis mokesčio mokėtojas yra rezidentas arba kurioje yra mokesčio mokėtojo ne rezidentu nuolatinė buveinė, kompetentinga institucija;
- (23) auditas – bet kokie užklausimai, patikros arba patikrinimai, kuriuos atlieka kompetentinga institucija, siekdama patikrinti, ar mokesčių mokėtojas laikosi šios direktyvos reikalavimų.

5 straipsnis *Nuolatinė buveinė*

1. Laikoma, kad mokesčio mokėtojas turi nuolatinę buveinę kitoje valstybėje, kurioje nėra įsikūrusi jo centrinė vadovybė ir kontrolės vienetą, kai jis toje kitoje valstybėje turi nuolatinę vietą, kurioje visiškai arba iš dalies vykdoma veikla, įskaitant:
 - a) vadovybės vietą;

- b) filialą;
 - c) biurą;
 - d) gamyklą;
 - e) cechą;
 - f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtos išteklių gavybos vietą.
2. Statybų aikštelė arba statybos ar instaliavimo projektas nuolatine buveine laikomi tik tuo atveju, jeigu jo trukmė ilgesnė negu dvylika mėnesių.
3. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, nuolatine buveine nelaikytina:
- a) infrastruktūros naudojimas tik mokesčio mokėtojui priklausančių prekių sandėliavimui, prekių išdėstymui arba pristatymui;
 - b) mokesčio mokėtojui priklausančių prekių atsargų laikymo vieta tik sandėliavimui išdėstymui arba pristatymui;
 - c) mokesčių mokėtojui priklausančių prekių atsargų laikymo vieta tik kito asmens vykdomo perdirbimo tikslais;
 - d) nuolatinės veiklos vietos mokesčio mokėtojui išlaikymas tik prekių pirkimo arba informacijos rinkimo tikslais;
 - e) nuolatinės veiklos vietos mokesčio mokėtojui išlaikymas tik kitos parengiamosios arba papildomos veiklos vykdymo tikslais;
 - f) nuolatinės veiklos vietos išlaikymas tik bet kokio a–e punktuose nurodytos veiklos derinio tikslais, jeigu dėl šio derinio nuolatinės veiklos vietos bendra veikla yra pagalbinė arba papildoma.
4. Nepaisant 1 dalies, jeigu asmuo – kitas negu nepriklausomą statusą turintis atstovas, kuriam taikoma 5 dalis, veikia mokesčio mokėtojo vardu ir valstybėje turi įgaliojimus arba jais naudojasi sudarydamas sutartis mokesčio mokėtojo vardu, laikoma, kad mokesčio mokėtojas toje valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurios asmuo imasi už mokesčio mokėtoją, nebent tokio asmens veikla apsiribojama 3 dalyje išvardyta veikla, kurią vykdant nuolatinėje veiklos vietoje, ta nuolatinė veiklos vieta netaptų nuolatine buveine pagal tos dalies nuostatas.
5. Laikoma, kad mokesčių mokėtojas neturi nuolatinės buveinės valstybėje vien dėl to, kad jis vykdo veiklą toje valstybėje per tarpininką, bendrą įgaliotąjį atstovą ar bet koki kitą nepriklausomą statusą turintį atstovą, jeigu tokių asmenų veikla yra įprastinė jų veiklos dalis.
6. Tai, kad mokesčio mokėtojas, kuris valstybėje yra rezidentas, kontroliuoja mokesčio mokėtoją, kuris yra rezidentas kitoje valstybėje, arba yra tokio mokėtojo kontroliuojamas, arba toje kitoje valstybėje vykdo veiklą (nesvarbu, ar per nuolatinę

buveinę, ar kitu būdu), savaime nereiškia, kad bet kurio iš mokesčio mokėtojų buveinė yra kito nuolatinė buveinė.

III SKYRIUS

ŠIOJE DIREKTYVOJE NUMATYTOS SISTEMOS PASIRINKIMAS

6 straipsnis *Sistemos pasirinkimas*

1. Įmonė, kuriai taikoma ši direktyva ir kuri mokesčio tikslais yra rezidentė valstybėje narėje, gali pasirinkti šioje direktyvoje numatytą sistemą pagal direktyvoje nustatytas sąlygas.
2. Įmonė, kuriai taikoma ši direktyva ir kuri mokesčio tikslais nėra rezidentė valstybėje narėje, gali pasirinkti šioje direktyvoje numatytą sistemą pagal direktyvoje nustatytas sąlygas dėl valstybėje narėje savo išlaikomos nuolatinės buveinės.
3. Laikantis 1 ir 2 dalies, įmonė, kuri valstybėje narėje turi registruotą biurą, įregistravimo vietą arba pagrindinį administracijos centrą ir nėra pagal tos valstybės narės su trečiaja šalimi sudaryto susitarimo sąlygas laikoma rezidente toje trečiojoje šalyje mokesčio tikslais, laikoma rezidente mokesčio tikslais toje valstybėje narėje.
4. Jeigu pagal 3 dalį įmonė yra rezidentė daugiau negu vienoje valstybėje narėje, laikoma, kad ji yra rezidentė toje valstybėje narėje, kurioje yra jos pagrindinis administracijos centras.
5. Jeigu laivybos grupės nario arba vežimo vidaus vandens keliais grupės nario pagrindinis administracijos centras yra laive, laikoma, kad jis yra laivo buveinės uosto valstybėje narėje arba, kai tokio buveinės uosto nėra, valstybėje narėje, kurioje laivo operatorius yra rezidentas.
6. Įmonė, kuri yra rezidentė valstybėje narėje ir kuri pasirenka šioje direktyvoje numatytą sistemą, pagal tą sistemą turi mokėti pelno mokestį nuo visų pajamų iš bet kokio šaltinio, ar jos būtų gautos valstybėje narėje, kurioje ji yra rezidentė, ar už jos ribų.
7. Įmonė, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje ir kuri pasirenka šioje direktyvoje numatytą sistemą, pagal tą sistemą turi mokėti pelno mokestį nuo visų pajamų iš veiklos, vykdomos per nuolatinę buveinę valstybėje narėje.

7 straipsnis *Taikytina teisė*

Įmonei, kuri turi teisę pasirinkti ir pasirenka šioje direktyvoje numatytą sistemą, nebetaikoma nacionalinė pelno mokesčio tvarka visais šioje direktyvoje reguliuojamais klausimais, jeigu nenumatyta kitaip.

8 straipsnis
Direktyva yra viršesnė už valstybių narių tarpusavio susitarimus

Šios direktyvos nuostatos taikomos nepaisant bet kokių joms prieštaraujančių nuostatų bet kokuose valstybių narių tarpusavio susitarimuose.

IV SKYRIUS

MOKESČIO BAZĖS APSKAIČIAVIMAS

9 straipsnis
Bendrieji principai

1. Apskaičiuojant mokesčio bazę pelnas ir nuostoliai pripažįstami tik tada, kai jie realiai gaunami.
2. Sandoriai ir apmokestinamieji įvykiai vertinami atskirai.
3. Mokesčio bazę apskaičiuojama nuosekliai, nebent pakeitimas pagrindžiamas išskirtinėmis aplinkybėmis.
4. Jeigu nenumatyta kitaip, nustatoma kiekvienų mokestinių metų mokesčio bazė. Jeigu nenumatyta kitaip, mokestinius metus sudaro bet kuris dvylikos mėnesių laikotarpis.

10 straipsnis
Mokesčio bazės elementai

Mokesčio bazę apskaičiuojama pagal pajamas, atėmus neapmokestinamas pajamas, atskaitomas išlaidas ir kitus atskaitomus straipsnius.

11 straipsnis
Neapmokestinamosios pajamos

Pelno mokesčiu nepamokestinama:

- a) subsidijos, tiesiogiai susijusios su ilgalaikio turto, kurio nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal 32–42 straipsnius, įsigijimu, sukūrimu arba pagerinimu;
- b) pajamos iš perleisto grupės turto, nurodyto 39 straipsnio 2 dalyje, įskaitant nepiniginių dovanų rinkos vertę;
- c) gauto pelno paskirstymas;
- d) pajamos už perleistas akcijas;
- e) nuolatinės buveinės trečiojoje šalyje pajamos.

12 straipsnis
Atskaitomos išlaidos

Atskaitomos išlaidos apima visas pardavimo sąnaudas ir išlaidas, išskaičius pridėtinės vertės mokestį, kurias mokesčio mokėtojas patiria siekdamas gauti pajamų arba jas užsitikrinti, įskaitant mokslinių tyrimų ir plėtos sąnaudas bei sąnaudas, susidariusias dėl didinamo nuosavo kapitalo arba skolos verslo reikmėms.

Atskaitomas išlaidas taip pat sudaro dovanos labdaros įstaigoms, kaip apibrėžta 16 straipsnyje, įsikūrusioms valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, kurios taiko susitarimą dėl keitimosi informacija gavus prašymą, kuris prilygsta Direktyvos 2011/16/ES nuostatomis. Didžiausia atskaitomų piniginių dovanų arba dovanų labdaros įstaigoms išlaidų suma – 0,5 % pajamų per mokestinius metus.

13 straipsnis
Kiti atskaitomi straipsniai

Pagal 32–42 straipsnius galimas proporcingas ilgalaikio turto nusidėvėjimo atskaitymas.

14 straipsnis
Neatskaitomos išlaidos

1. Neatskaitomomis laikomos šios išlaidos:
 - a) pelno paskirstymas ir nuosavo kapitalo arba skolos apmokėjimas;
 - b) 50 % reprezentacinių sąnaudų;
 - c) nepaskirstyto pelno perkėlimas į rezervą, kuris yra įmonės nuosavo kapitalo dalis;
 - d) pelno mokestis;
 - e) kyšiai;
 - f) baudos ir nuobaudos, mokėtinos viešosios valdžios institucijai už bet kokią teisės akto pažeidimą;
 - g) sąnaudos, kurias įmonė patiria gaudama pajamas, kurios neapmokestinamos pagal 11 straipsnį; nustatomas vienodas tokių sąnaudų tarifas – 5 % nuo tokių pajamų, nebent mokesčio mokėtojas gali įrodyti, kad pajamas gavo mažesnėmis sąnaudomis;
 - h) piniginės dovanos ir kitos dovanos, išskyrus tas, kurios teikiamos labdaros įstaigoms, kaip apibrėžta 16 straipsnyje;
 - i) išskyrus tai, kas numatyta 13 ir 20 straipsniuose, sąnaudos, susijusios su ilgalaikio turto įsigijimu, sukūrimu arba pagerinimu, išskyrus su moksliniais tyrimais ir plėtra susijusias sąnaudas;

- j) mokesčiai, išvardyti III priede, išskyrus akcizo mokesčius energetikos produktams, alkoholiui, alkoholiniams gėrimams ir tabako gaminiams.
2. Nepaisant 1 dalies j punkto, valstybė narė gali leisti išskaityti vieną ar daugiau III priede išvardytų mokesčių. Grupės atveju bet koks toks išskaitymas taikomas grupės narių, kurie toje valstybėje narėje yra rezidentai arba turi buveinę, proporcingai paskirstyti daliai.
3. Komisija gali priimti deleguotuosius teisės aktus pagal 127 straipsnį, laikydama 128, 129 ir 130 straipsniuose nustatytą sąlygų, kad III priedą būtų galima atitinkamai pakeisti ir įtraukti visus panašius mokesčius, kurie daugiau negu 20 % padidina bendrą valstybės narės, kurioje jie renkami, pelno mokesčio sumą.

III priedo pakeitimai visų pirma taikomi mokesčio mokėtojams mokestiniais metais po pakeitimo.

15 straipsnis
Akcininkų naudai patirtos išlaidos

Akcininkui, kuris yra asmuo, jo sutuoktiniui, pagal tiesiąją giminystės liniją tėvams ir protėviams arba palikuonims, arba asocijuotosioms įmonėms, tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaujančioms mokesčio mokėtojo kontrolės, kapitalo arba valdymo reikaluose, suteikta nauda, kaip nurodyta 78 straipsnyje, nėra laikoma atskaitomomis išlaidomis, jeigu tokia nauda nebus suteikta nepriklausomai trečiajai šaliai.

16 straipsnis
Labdaros įstaigos

Įstaiga laikoma labdaros įstaiga, jeigu laikomasi šių sąlygų:

- a) ji yra juridinis asmuo ir yra pripažinta labdaros organizacija pagal valstybės, kurioje įsisteigusi, teisę;
- b) jos vienintelis arba pagrindinis tikslas ir veikla – darbas visuomenės labui; švietimo, socialinis, medicininis, kultūrinis, mokslo, filantropinis, religinis, aplinkos ar sporto tikslas laikomas darbu visuomenės labui, jeigu jis yra visuotinės svarbos;
- c) jos turtas nepakeičiamai skirtas jos tikslui paremti;
- d) jai taikomi informacijos apie ataskaitas ir veiklą atskleidimo reikalavimai;
- e) ji nėra politinė partija pagal valstybės narės, kurioje įsikūrusi, apibrėžimą.

V SKYRIUS

LAIKO IR DYDŽIO NUSTATYMAS

17 straipsnis Bendrieji principai

Pajamos, išlaidos ir visi kiti atskaitomi straipsniai pripažįstami mokestiniais metais, kuriais jie susikaupia arba atsiranda, jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip.

18 straipsnis Pajamų susikaupimas

Pajamos susikaupia, kai atsiranda teisė jas gauti ir kai galima pakankamai tiksliai nustatyti jų dydį, nepriklausomai nuo to, ar faktinis mokėjimas atidėtas.

19 straipsnis Atskaitomų išlaidų atsiradimas

Atskaitomos išlaidos atsiranda tuo metu, kai laikomasi šių sąlygų:

- a) atsiranda įpareigojimas atlikti mokėjimą;
- b) įpareigojimo sumą galima pakankamai tiksliai nustatyti;
- c) prekybos prekėmis atveju, kai mokesčio mokėtojui perduodama didelė rizika ir nauda už prekių nuosavybę, o paslaugų teikimo atveju – kai jos mokesčio mokėtojui buvo suteiktos.

20 straipsnis Su nenudėvimu turtu susijusios sąnaudos

Sąnaudos, susijusios su ilgalaikio turto, kurio nusidėvėjimas pagal 40 straipsnį neskaičiuojamas, įsigijimu, sukūrimu arba pagerinimu, atskaitomos mokestiniais metais, kuriais ilgalaikis turtas perduodamas, jeigu pajamos, gautos už perduotą turtą, įtraukiamos į mokesčio bazę.

21 straipsnis Atsargos ir nebaigti gaminiai

Mokestinių metų atskaitomų išlaidų bendra suma padidinama atsargų ir nebaigtų gaminių verte mokestinių metų pradžioje ir sumažinama atsargų ir nebaigtų gaminių verte tų pačių mokestinių metų pabaigoje. Nedaromi jokie su ilgalaikėmis sutartimis susijusių atsargų ir nebaigtų gaminių patikslinimai.

22 straipsnis
Vertinimas

1. Siekiant apskaičiuoti mokesčio bazę, sandoriai vertinami taip:
 - a) piniginiu atlygiu už sandorį, pavyzdžiui, prekių arba paslaugų kaina;
 - b) rinkos verte, kai atlygis už sandorį visiškai arba iš dalies nepiniginis;
 - c) rinkos verte mokesčio mokėtoji gavus nepiniginę dovaną;
 - d) rinkos verte mokesčio mokėtoji padovanojus nepiniginę dovaną, kai dovanojama kitoms nei labdaros įstaigoms;
 - e) prekybai laikomo finansinio turto ir įsipareigojimų tikrąja verte;
 - f) verte mokesčio tikslais nepiniginių dovanų labdaros įstaigoms atveju.
2. Mokesčio bazė, pajamos ir išlaidos apskaičiuojamos eurais per mokestinius metus arba perskaičiuojamos eurais paskutinę mokestinių metų dieną pagal metinį vidutinį Europos centrinio banko nustatytą kalendorinių metų valiutos keitimo kursą arba, jeigu mokestiniai metai nesutampa su kalendoriniais metais, pagal per visus mokestinius metus kasdien Europos centrinio banko skelbiamų kursų vidurkį. Ši nuostata netaikoma pavieniam mokesčio mokėtoji, įsikūrusiam valstybėje narėje, kuri nėra įsivedusi euro. Nuostata taip pat netaikoma grupei, jeigu visi grupės nariai įsikūrę toje pačioje valstybėje narėje ir ta valstybė narė nėra įsivedusi euro.

23 straipsnis

Prekybai laikomas finansinis turtas ir įsipareigojimai (prekybos knyga)

1. Finansinis turtas arba įsipareigojimai priskiriami prekybai laikomam finansiniam turtui ir įsipareigojimams, jeigu jie yra vieni iš šių:
 - a) įgyti arba atsiradę daugiausia turint tikslą parduoti arba perpirkti artimoje ateityje;
 - b) dalis bendrai valdomų finansinių priemonių, įskaitant išvestines priemones, portfelio ir yra įrodymų, kad jie neseniai buvo panaudoti trumpalaikio pobūdžio pelnui gauti.
2. Nepaisant 18 ir 19 straipsnių, į mokesčio bazę įtraukiamas bet koks prekybai laikomo finansinio turto arba įsipareigojimų tikrosios vertės mokestinių metų pabaigoje ir tikrosios vertės tų pačių mokestinių metų pradžioje arba įsigijimo dieną, jeigu ji vėlesnė, skirtumas.
3. Jeigu prekybai laikomas finansinis turtas arba įsipareigojimai perduodami, gautos pajamos pridedamos prie mokesčio bazės. Tikroji vertė mokestinių metų pradžioje arba rinkos vertė įsigijimo dieną, jeigu ji vėlesnė, atskaitoma.

24 straipsnis
Ilgalaikės sutartys

1. Ilgalaikė sutartis yra tokia sutartis, kuri atitinka šias sąlygas:
 - a) yra sudaryta dėl gamybos, instaliavimo ar statybos arba dėl paslaugų teikimo;
 - b) jos terminas yra ilgesnis negu 12 mėnesių arba tikėtina, kad bus ilgesnis.
2. Nepaisant 18 straipsnio, mokesčio tikslais pripažįstama tokia pajamų, susijusių su ilgalaikėmis sutartimis, suma, kuri atitinka atitinkamais mokestiniais metais įvykdytą sutarties dalį. Užbaigimo procentinė dalis nustatoma arba nurodant, kokią bendrą apskaičiuotų sąnaudų santykinę dalį sudaro tų metų sąnaudos, arba nurodant užbaigimo etapo ekspertų vertinimą tų mokestinių metų pabaigoje.
3. Į sąnaudas, susijusias su ilgalaikėmis sutartimis, atsižvelgiama tais mokestiniais metais, kuriais jos patiriamos.

25 straipsnis
Atidėjiniai

1. Nepaisant 19 straipsnio, jeigu mokestinių metų pabaigoje nustatoma, kad mokesčio mokėtojas turi teisinį įsipareigojimą arba galimą būsimą teisinį įsipareigojimą, atsirandantį dėl vykdomos veiklos arba sandorių tais arba ankstesniais mokestiniais metais, bet kokia suma, susidariusi dėl to įsipareigojimo, kurią galima patikimai apskaičiuoti, atskaitoma, jeigu tikimasi, kad galiausiai padengus sumą bus gautos atskaitomos išlaidos.

Jeigu įsipareigojimas susijęs su veikla arba sandoriu, kuris tęsis kelerius būsimus mokestinius metus, atskaitoma suma proporcingai paskirstoma planuojamai veiklos arba sandorio trukmei, atsižvelgiant į iš jų gaunamas pajamas.

Pagal šį straipsnį atskaitomos sumos peržiūrimos ir patikslinamos kiekvienų mokestinių metų pabaigoje. Būsimais metais apskaičiuojant mokesčio bazę atsižvelgiama į sumas, kurios jau atskaitytos.

2. Patikima sąmata yra planuojamos išlaidos, kurių reikia esamiems įsipareigojimams įvykdyti iki mokestinių metų pabaigos, jeigu sąmata grindžiama visais svarbiais veiksniais, įskaitant įmonės, grupės arba pramonės šakos ankstesnę patirtį. Nustatant atidėjinį, naudojamos šios priemonės:
 - a) atsižvelgiama į visą riziką ir neapibrėžtumus. Tačiau neapibrėžtumu perteklinių atidėjinių sudarymas nepateisinamas;
 - b) jeigu atidėjinio terminas yra 12 mėnesių arba ilgesnis ir nėra sutartos diskonto normos, atidėjinys diskontuojamas metiniu euro tarpbankinio skolinimo palūkanų normos („Euribor“) vidurkiu už obligacijas, kurių išpirkimo terminas 12 mėnesių, kaip paskelbta Europos centrinio banko, kalendoriniais metais, kuriais baigiasi mokestiniai metai;
 - c) atsižvelgiama į būsimus įvykius, kai jie pagrįstai gali įvykti;

- d) atsižvelgiama į būsimą naudą, tiesiogiai susijusią su įvykiu, dėl kurio daromas atidėjiny.

26 straipsnis

Pensijos

Atidėjinių pensijoms atveju taikomi aktuariniai metodai, siekiant patikimai apskaičiuoti išmokų, kurias darbuotojai užsidirbo mainais už savo darbą per einamąjį ir ankstesnį laikotarpį, dydį.

Atidėjiny pensijoms diskontuojamas atsižvelgiant į „Euribor“ už obligacijas, kurių išpirkimo terminas 12 mėnesių, kaip paskelbta Europos centrinio banko. Apskaičiavimas grindžiamas metiniu tos normos vidurkiu kalendoriniais metais, kuriais baigiasi mokestiniai metai.

27 straipsnis

Blogų skolų atskaitymas

1. Leidžiama atskaityti būsimas blogas skolas, jeigu laikomasi šių sąlygų:
 - a) mokestinių metų pabaigoje mokesčio mokėtojas imasi visų pagrįstų priemonių mokėjimams atlikti ir pagrįstai mano, kad nebus galima grąžinti visos skolos arba jos dalies; arba mokesčio mokėtojas turi daug vienodų gautinų sumų ir gali patikimai apskaičiuoti būsimų blogų skolų sumą procentais, darydamas nuorodą į visus svarbius veiksnius, įskaitant, jeigu taikytina, ankstesnę patirtį;
 - b) skolininkas nėra tos pačios grupės narys kaip ir mokesčio mokėtojas;
 - c) dėl blogos skolos atskaitymo pagal 41 straipsnį neprašyta;
 - d) kai bloga skola siejama su pirkėjų išiskolinimu, skolą atitinkanti suma į mokesčio bazę įtraukiama kaip pajamos.
2. Nustatant, ar imtasi visų pagrįstų priemonių, kad būtų atliktas mokėjimas, atsižvelgiama:
 - a) ar surinkimo sąnaudos neproporcingos skolai;
 - b) ar yra kokių nors sėkmingo surinkimo perspektyvų;
 - c) ar tam tikromis aplinkybėmis pagrįsta tikėtis, kad įmonė imsis surinkimo.
3. Jeigu apmokamas anksčiau kaip bloga skola atskaitytas mokėjimo reikalavimas, susigražinta suma pridedama prie apmokėjimo metų mokesčio bazės.

28 straipsnis

Rizikos draudimas

Dėl rizikos draudimo priemonių gautas pelnas ir nuostoliai vertinami taip pat kaip atitinkamas apdraustojo objekto pelnas ir nuostoliai. Kai mokesčio mokėtojai yra grupės nariai, rizikos

draudimo priemonę ir apdraustąjį objektą gali turėti skirtingi grupės nariai. Rizikos draudimo ryšys yra, jeigu laikomasi šių abiejų sąlygų:

- a) rizikos draudimo ryšys oficialiai nustatytas ir iš anksto patvirtintas dokumentais;
- b) tikimasi, kad rizikos draudimas bus labai veiksmingas, ir veiksmingumą galima patikimai nustatyti.

29 straipsnis

Atsargos ir nebaigti gaminiai

1. Atsargų ir nebaigtų gaminių, kurie vienas kito paprastai tarpusavyje nepakeičia, bei pagamintų prekių arba suteiktų paslaugų ir išskaidytų konkreitiems projektams savikaina nustatoma atskirai. Kitų atsargų ir nebaigtų gaminių savikaina nustatoma naudojant anksčiau įsigytų atsargų sunaudojimo metodą (FIFO) arba svertinio vidurkio sąnaudų metodą.
2. Mokesčio mokėtojas nuosekliai naudoja tą patį visų panašaus pobūdžio ir panaudojimo atsargų ir nebaigtų gaminių vertinimo metodą. Atsargų ir nebaigtų gaminių savikaina apima visas įsigijimo sąnaudas, tiesiogines perdirbimo sąnaudas ir kitas tiesiogines sąnaudas, susidariusias gabenant atsargas ir nebaigtus gaminius į dabartinę jų buvimo vietą ir suteikiant jiems dabartinę būklę. Sąnaudos nurodomos be pridėtinės vertės mokesčio. Mokesčio mokėtojas, kuris netiesiogines sąnaudas įtraukė į atsargų ir nebaigtų gaminių vertinimą prieš pasirinkdamas šioje direktyvoje numatytą sistemą, gali ir toliau taikyti netiesioginių sąnaudų metodą.
3. Atsargos ir nebaigti gaminiai vertinami nuosekliai.
4. Atsargos ir nebaigti gaminiai vertinami paskutinę mokestinių metų dieną savikaina arba grynąja galimo realizavimo verte (mažesniąja iš jų). Grynoji galimo realizavimo vertė – įvertinta pardavimo kaina įprastinės veiklos metu, atėmus įvertintas gamybos užbaigimo sąnaudas ir įvertintas pardavimo sąnaudas.

30 straipsnis

Draudimo įmonės

Draudimo įmonėms, kurioms leidžiama vykdyti veiklą valstybėse narėse pagal Tarybos direktyvą 73/239/EEB¹⁵ dėl draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB¹⁶ dėl gyvybės draudimo ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/68/EB¹⁷ dėl perdraudimo, taikomos tokios papildomos taisyklės:

- a) į mokesčio bazę įtraukiamas turto, į kurį investuojama gyvybės draudimo poliso turėtojo naudai su investicine rizika, rinkos vertės, nustatytos tų pačių mokestinių metų pabaigoje ir pradžioje, arba užbaigus pirkimą, jeigu jis atliktas vėliau, skirtumas;

¹⁵ OL L 228, 1973 8 16, p. 3.

¹⁶ OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

¹⁷ OL L 232, 2005 12 9, p. 1.

- b) į mokesčio bazę įtraukiamas turto, į kurį investuojama gyvybės draudimo poliso turėtojo naudai su investicine rizika, rinkos vertės, nustatytos perleidimo metu ir mokestinių metų pradžioje, arba užbaigus pirkimą, jeigu jis atliktas vėliau, skirtumas;
- c) draudimo įmonių techniniai atidėjiniai, nustatyti pagal Direktyvą 91/674/EEB¹⁸, atskaitomi, išskyrus svyravimo išlyginimo atidėjinius. Valstybė narė gali numatyti svyravimo išlyginimo atidėjinių atskaitymą. Grupės atveju bet koks toks svyravimo išlyginimo atidėjinių atskaitymas taikomas grupės narių, kurie toje valstybėje narėje yra rezidentai arba turi buveinę, proporcingai paskirstytai daliai. Atskaitomos sumos peržiūrimos ir patikslinamos kiekvienų mokestinių metų pabaigoje. Būsimais metais apskaičiuojant mokesčio bazę atsižvelgiama į sumas, kurios jau atskaitytos.

31 straipsnis

Turto perdavimas į trečiąją šalį

1. Mokesčio mokėtojo rezidento atliekamas ilgalaikio turto perdavimas savo nuolatinėi buveinei trečiojoje šalyje laikomas turto perleidimu, siekiant apskaičiuoti mokesčio mokėtojo rezidento mokesčio bazę mokestiniais metais, kai įvyko perdavimas. Mokesčio mokėtojo ne rezidento atliekamas ilgalaikio turto perdavimas iš savo nuolatinės buveinės valstybėje narėje į trečiąją šalį taip pat laikomas turto perleidimu.
2. 1 dalis netaikoma, jeigu trečioji šalis yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalis ir yra sudarytas tos trečiosios šalies ir valstybės narės, kurioje mokesčio mokėtojas yra rezidentas arba kurioje yra nuolatinė buveinė, susitarimas dėl keitimosi informacija, prilyginamas Direktyvai 2011/16/ES.

VI SKYRIUS

ILGALAIKIO TURTO NUSIDĖVĖJIMAS

32 straipsnis

Ilgalaikio turto registras

Kiekvieno ilgalaikio turto įsigijimo, sukūrimo arba pagerinimo sąnaudos, kartu nurodant atitinkamą datą, į ilgalaikio turto registrą įrašomos atskirai.

33 straipsnis

Nusidėvėjimo bazė

1. Nusidėvėjimo bazę sudaro visos sąnaudos, tiesiogiai susijusios su ilgalaikio turto įsigijimu, sukūrimu arba pagerinimu.

Į sąnaudas atskaitomas pridėtinės vertės mokestis neįskaičiuojamas.

¹⁸ OL L 374, 1991 12 19, p. 1.

Mokesčio mokėtojo sukurto ilgalaikio turto atveju prie nusidėvėjimo bazės netiesioginės turto sukūrimo sąnaudos taip pat pridedamos, jeigu jos nėra atskaitomos kitais būdais.

2. Kaip dovana gauto turto nusidėvėjimo bazė yra jo į pajamas įtraukta rinkos vertė.
3. Nudėvimo ilgalaikio turto nusidėvėjimo bazė mažinama bet kokia subsidija, tiesiogiai susijusia su turto įsigijimu, sukūrimu arba pagerinimu, kaip nurodyta 11 straipsnio a dalyje.

34 straipsnis

Teisė apskaičiuoti nusidėvėjimą

1. Pagal 3 dalį nusidėvėjimą atskaito ekonominės naudos gavėjas.
2. Nuomos sutarčių, pagal kurias ekonominė ir teisinė nuosavybė nesutampa, atveju ekonominės naudos gavėjas turi teisę nuo savo mokesčio bazės atskaityti nuomos įmokos palūkanų elementą. Nuomos įmokos palūkanų elementas įtraukiamas į teisėto savininko mokesčio bazę.
3. Tuo pačiu metu ilgalaikio turto nusidėvėjimą gali apskaičiuoti ne daugiau kaip vienas mokesčio mokėtojas. Jeigu turto ekonominės naudos gavėjo negalima nustatyti, nusidėvėjimą turi teisę atskaityti teisėtas savininkas. Tokiu atveju nuomos įmokos palūkanų elementas į teisėto savininko mokesčio bazę neįtraukiamas.
4. Mokesčio mokėtojas negali atsisakyti skaičiuoti nusidėvėjimo.
5. Komisija gali priimti deleguotuosius teisės aktus pagal 127 straipsnį, laikydamasi 128, 129 ir 130 straipsniuose nustatytų sąlygų, kad nustatytų išsamesnes taisykles, kaip:
 - a) apibrėžti – visų pirma nuomos būdu – įgyjamo turto teisinę ir ekonominę nuosavybę;
 - b) apskaičiuoti nuomos įmokų kapitalo ir palūkanų elementus;
 - c) apskaičiuoti nuoma įsigijamo turto nusidėvėjimo bazę.

35 straipsnis

Pagerinimo sąnaudų nusidėvėjimas

Pagerinimo sąnaudų nusidėvėjimas apskaičiuojamas pagal ilgalaikiam turtui, kuris buvo pagerintas, taikomas taisykles, tarsi jos būtų susijusios su naujai įgytu ilgalaikiu turtu.

36 straipsnis

Atskirai nudėvimas turtas

1. Nepažeidžiant 2 dalies ir 39 bei 40 straipsnių, ilgalaikio turto nusidėvėjimas apskaičiuojamas atskirai per nustatytą jo naudingo tarnavimo laiką pagal tiesinį metodą. Nustatomas toks ilgalaikio turto naudingo tarnavimo laikas:

- a) pastatų – 40 metų;
 - b) ilgalaikio materialiojo turto, išskyrus pastatus – 15 metų;
 - c) nematerialiojo turto – laikotarpis, per kurį turtas teisiškai apsaugotas arba į kurią suteikiama teisė, arba, jeigu laikotarpio negalima nustatyti – 15 metų.
2. Naudoti pastatai, naudotas ilgalaikis materialusis turtas ir naudotas nematerialusis turtas nudėvimas pagal šias taisykles:
- a) naudoti pastatai nudėvimi per 40 metų, nebent mokesčio mokėtojas įrodo, kad apskaičiuotas likęs pastato naudingo tarnavimo laikas trumpesnis negu 40 metų; tokiu atveju jis nudėvimas per trumpesnę laiką;
 - b) naudotas ilgalaikis materialusis turtas nudėvimas per 15 metų, nebent mokesčio mokėtojas įrodo, kad apskaičiuotas likęs turto naudingo tarnavimo laikas trumpesnis negu 15 metų; tokiu atveju jis nudėvimas per tą trumpesnę laiką;
 - c) naudotas nematerialusis turtas nudėvimas per 15 metų, nebent galima nustatyti likusį laikotarpį, per kurį taikoma turto teisinė apsauga arba per kurį į ją suteikiama teisė; tokiu atveju jis nudėvimas per tą laikotarpį.

37 straipsnis

Laikas

1. Visų metų nusidėvėjimas atskaitomas įsigijimo arba naudojimo pradžios metais, atsižvelgiant į tai, kurie iš jų vėlesni. Perleidimo metais nusidėvėjimas neatskaitomas.
2. Kai per mokestinius metus turtas savanoriškai arba nesavanoriškai perleidžiamas, jo vertė mokesčio tikslais ir bet kokių dėl turto atsiradusių pagerinimo sąnaudų vertė mokesčio tikslais atskaitoma nuo tų metų mokesčio bazės. Kai ilgalaikiam turtui taikomas išimtinis atskaitymas pagal 41 straipsnį, atskaitymas pagal 20 straipsnį sumažinamas, siekiant atsižvelgti į jau atliktą išimtinį atskaitymą.

38 straipsnis

Pakeitimo turtui taikoma reinvestavimo nuolaida

1. Kai pajamos iš perleidžiamo atskirai nudėvimo turto turi būti reinvestuotos iki antrųjų mokestinių metų, einančių po mokestinių metų, kuriais įvyko perleidimas, pabaigos į turta, kuris naudojamas tokiu pačiu arba panašiu tikslu, suma, kuria tokios pajamos viršija turto vertę mokesčio tikslais, atskaitoma turto perleidimo metais. Pakeitimo turto nusidėvėjimo bazė sumažinama tokia pačia suma.

Turtas, kuris perleidžiamas savanoriškai, turi būti nuosavybėje ne trumpesnę negu trejų metų laikotarpį iki perleidimo.

2. Pakeitimo turtą galima įsigyti mokestiniais metais iki perdavimo.

Jeigu pakeitimo turtas neįsigyjamas iki antrųjų mokestinių metų, einančių po mokestinių metų, kuriais įvyko perleidimas, pabaigos, perleidimo metais atskaitoma

suma, padidinta 10 %, pridedama prie mokesčio bazės antraisiais mokestiniais metais po perleidimo.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas palieka grupę, kurios narys jis yra, arba nustoja taikyti šioje direktyvoje numatytą sistemą per pirmuosius metus, neįsigijęs pakeitimo turto, perleidimo metais atskaityta suma pridedama prie mokesčio bazės. Jeigu mokesčio mokėtojas palieka grupę arba nustoja taikyti sistemą antraisiais metais, ta suma didinama 10 %.

39 straipsnis *Bendras grupės turtas*

1. Kitas nei 36 ir 40 straipsniuose nurodytas ilgalaikis turtas nudėvimas kaip bendras grupės turtas pagal metinę 25 % nusidėvėjimo bazės normą.
2. Bendro grupės turto nusidėvėjimo bazė mokestinių metų pabaigoje yra jo vertė mokesčio tikslais ankstesnių metų pabaigoje, patikslinta dėl turto, kuris einamaisiais metais įtraukiamas į bendrą grupės turtą arba iš jos išbraukiamas. Patikslinamos turto įsigijimo, sukūrimo arba pagerinimo sąnaudos (kurios sudedamos) ir pajamos iš perleisto turto ir bet kokia gauta kompensacija už turto nuostolį arba sunaikinimą (kuris atimamas).
3. Jeigu pagal 2 dalį apskaičiuota nusidėvėjimo bazė yra neigiama suma, suma sudedama, kad nusidėvėjimo bazė būtų nulis. Ta pati suma pridedama prie mokesčio bazės.

40 straipsnis *Nenudėvimas turtas*

Nenudėvimas turtas:

- a) ilgalaikis materialusis turtas, kuris neturi susidėvėti ir pasenti, pavyzdžiui, žemė, vaizduojamosios dailės kūriniai, antikvariniai daiktai arba papuošalai;
- b) finansinis turtas.

41 straipsnis *Išimtinis nudėvėjimas*

1. Jeigu, išimtinėmis aplinkybėmis, mokesčio mokėtojas parodo, kad nenudėvimo ilgalaikio turto vertė nuolatos mažėjo mokestinių metų pabaigoje, jis gali atskaityti sumą, lygią vertės sumažėjimui. Tačiau toks atskaitymas negalimas, jeigu tai turtas, kurį perleidus gautos pajamos neapmokestinamos.
2. Jeigu turto vertė, kurio nusidėvėjimas tokia išimties tvarka ankstesniais mokestiniais metais buvo skaičiuojamas, vėliau padidėja, padidėjimą atitinkanti suma pridedama prie mokesčio bazės tais metais, kai įvyko padidėjimas. Tačiau bet koks toks pridėjimas arba pridėjimai kartu neviršija iš pradžių atlikto atskaitymo sumos.

42 straipsnis
Ilgalaikio turto kategorijų patikslinimas

Komisija gali priimti deleguotuosius teisės aktus pagal 127 straipsnį, laikydamosi 128, 129 ir 130 straipsniuose nustatytų sąlygų, kad tiksliau apibrėžtų šiame skyriuje nurodyto ilgalaikio turto kategorijas.

VII SKYRIUS

NUOSTOLIAI

43 straipsnis
Nuostoliai

1. Mokesčio mokėtojo arba mokesčio mokėtojo ne rezidento nuolatinės buveinės mokestiniais metais patiriami nuostoliai gali būti atskaitomi vėlesniais mokestiniais metais, jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip.
2. Sumažinus mokesčio bazę, atsižvelgiant į ankstesnių mokestinių metų nuostolius, neigiama suma negaunama.
3. Pirmiausia atsižvelgiama į seniausius nuostolius.

VIII SKYRIUS

ŠIOJE DIREKTYVOJE NUMATYTOS SISTEMOS TAIKYMO PRADŽIĄ IR PABAIGĄ REGLAMENTUOJANČIOS NUOSTATOS

44 straipsnis
Turto ir įsipareigojimų pripažinimo ir vertinimo bendroji taisyklė

Kai mokesčio mokėtojas pasirenka taikyti šioje direktyvoje numatytą sistemą, visas turtas ir įsipareigojimai pripažįstami jų verte, kuri apskaičiuojama pagal nacionalines mokesčių taisykles iš karto prieš tą dieną, kurią pradeda taikyti sistema, jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip.

45 straipsnis
Ilgalaikio turto apibūdinimas nudėvėjimo tikslais

1. Pradedant taikyti šioje direktyvoje numatytą sistemą ilgalaikis turtas nudėvimas pagal 32–42 straipsnius.
2. Nepaisant 1 dalies, taikomos šios nusidėvėjimo skaičiavimo taisyklės:

- a) ilgalaikis turtas, kuris atskirai nudėvimas tiek pagal anksčiau mokesčio mokėtoju taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, tiek pagal sistemos taisykles, nudėvimas pagal 36 straipsnio 2 dalį;
- b) ilgalaikis turtas, kuris atskirai nudėvimas pagal anksčiau mokesčio mokėtoju taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, bet ne pagal sistemos taisykles, įtraukiamas į bendrą grupės turtą, numatytą 39 straipsnyje;
- c) ilgalaikis turtas, kuris įtraukiamas į bendrą grupės turtą nusidėvėjimo apskaičiavimo tikslais pagal anksčiau mokesčio mokėtoju taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, pagal sistemą įtraukiamas į bendrą grupės turtą, numatytą 39 straipsnyje, net tuo atveju, kai pagal šios sistemos taisykles jis nudėvimas atskirai;
- d) ilgalaikis turtas, kuris nenudėvimas arba nebuvo nudėvėtas pagal anksčiau mokesčio mokėtoju taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, bet yra nudėvimas pagal šios sistemos taisykles, nudėvimas pagal 36 straipsnio 1 dalį arba, atitinkamais atvejais, pagal 39 straipsnį.

46 straipsnis

Ilgalaikės sutartys pradedant taikyti sistemą

Pajamos ir išlaidos, kurios pagal 24 straipsnio 2 ir 3 dalis laikomos sukauptomis arba atsiradusiomis prieš mokesčio mokėtoju pasirenkant šioje direktyvoje numatytą sistemą, bet kurios dar nebuvo įtrauktos į mokesčio bazę pagal anksčiau mokesčio mokėtoju taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, pridamos prie mokesčio bazės arba, atitinkamais atvejais, iš jos atskaitomos, atsižvelgiant į nacionalinio įstatymo taisykles dėl laiko.

Iš mokesčio bazės atskaitomos pajamos, kurios buvo apmokestintos pagal prieš mokesčio mokėtoju pasirenkant sistemą taikytą nacionalinį pelno mokesčio įstatymą ir kurių suma didesnė už sumą, kuri būtų buvusi įtraukta į mokesčio bazę pagal 24 straipsnio 2 dalį.

47 straipsnis

Atidėjiniai ir atskaitymai pradedant taikyti sistemą

1. Atidėjiniai, atidėjiniai pensijoms ir blogos skolos atskaitymai, numatyti 25, 26 ir 27 straipsniuose, atskaitomi tik tiek, kiek jie susidaro dėl veiklos arba sandorių, kurie vykdomi mokesčio mokėtoju pasirinkus šioje direktyvoje numatytą sistemą.
2. Atskaitomos išlaidos, patirtos dėl veiklos arba sandorių, kurie vykdyti prieš mokesčio mokėtoju pasirinkus taikyti šią sistemą, bet dėl kurių atskaitymai nedaryti.
3. Sumos, atskaitytos prieš pasirinkus sistemą, negali būti vėl atskaitomos.

48 straipsnis

Nuostoliai prieš pradedant taikyti sistemą

Kai mokesčio mokėtojas patiria nuostolių prieš pasirinkdamas šioje direktyvoje numatytą sistemą, kurie galėtų būti perkeliama į būsimą laikotarpį pagal nacionalinį pelno mokesčio

įstatymą, bet dar nebuvo užskaityti apmokestinamu pelnu, tie nuostoliai gali būti atskaitomi iš mokesčio bazės tiek, kiek numatyta pagal tą nacionalinį įstatymą.

49 straipsnis

Bendroji sistemos nebetaikymo taisyklė

Kai mokesčio mokėtojas palieka šioje direktyvoje numatyta sistema, jo turtas ir įsipareigojimai pripažįstami jų verte, kuri apskaičiuota pagal sistemos taisykles, jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip.

50 straipsnis

Grupės ilgalaikio turto nudėvėjimas

Kai mokesčio mokėtojas palieka šioje direktyvoje numatyta sistema, jo bendro grupės turto dalis pagal šioje direktyvoje numatyta sistema toliau taikytinų nacionalinių mokesčių taisyklių tikslais pripažįstama kaip viena grupės turto dalis, kuri nudėvima pagal mažėjančio balanso metodą pagal metinę 25 % normą.

51 straipsnis

Ilgalaikės sutartys paliekant sistemą

Po to, kai mokesčio mokėtojas palieka sistema, dėl ilgalaikių sutarčių susidarancios pajamos ir išlaidos vertinamos pagal toliau taikytiną nacionalinį pelno mokesčio įstatymą. Tačiau į pajamas ir išlaidas, į kurias jau atsižvelgta mokesčio tikslais pagal šioje direktyvoje numatyta sistema, dar kartą neatsižvelgiama.

52 straipsnis

Atidėjiniai ir atskaitymai paliekant sistemą

Po to, kai mokesčio mokėtojas palieka šioje direktyvoje numatyta sistema, išlaidos, kurios jau buvo atskaitytos pagal 25–27 straipsnius, dar kartą neatskaitomos.

53 straipsnis

Nuostoliai paliekant sistemą

Mokesčio mokėtojo patirti nuostoliai, kurie dar nebuvo užskaityti apmokestinamu pelnu pagal šioje direktyvoje numatytos sistemos taisykles, perkeliama į būsimą laikotarpį pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą.

IX SKYRIUS

KONSOLIDAVIMAS

54 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės

1. Reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės yra visos tiesioginės ir žemesnės grandies patronuojamosios įmonės, kurių patronuojančioji įmonė turi šias teises:
 - a) teisę turėti daugiau negu 50 % balsavimo teisių;
 - b) nuosavybės teisę, kuri sudaro daugiau negu 75 % įmonės kapitalo arba daugiau negu 75 % teisių, suteikiančių teisę į pelną.
2. Siekiant apskaičiuoti 1 dalyje nurodytas viršutines ribas įmonėms, kurios nėra tiesioginės patronuojamosios įmonės, taikomos šios taisyklės:
 - a) kai tik pasiekama balsavimo teisių viršutinė riba tiesioginės ir žemesnės grandies patronuojamųjų įmonių atžvilgiu, laikoma, kad patronuojančioji įmonė turi 100 % tokių teisių;
 - b) teisė į pelną ir kapitalo nuosavybę apskaičiuojama padauginant kiekvienoje grandyje tarpinėse patronuojamosiose įmonėse turimą akcijų paketo dalį. Apskaičiuojant taip pat turi būti atsižvelgiama į nuosavybės teises, sudarančias 75 % arba mažiau, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai turi patronuojančioji įmonė, įskaitant teises trečiojoje šalyje įsisteigusiose įmonėse.

55 straipsnis

Grupės sudarymas

1. Mokesčio mokėtojas rezidentas grupę sudaro su:
 - a) savo visomis nuolatinėmis buveinėmis kitose valstybėse narėse;
 - b) savo visomis valstybėje narėje įsikūrusiomis reikalavimus atitinkančių patronuojamųjų įmonių, kurios yra rezidentės trečiojoje šalyje, nuolatinėmis buveinėmis;
 - c) visomis reikalavimus atitinkančiomis savo patronuojamosiomis įmonėmis, kurios yra rezidentės vienoje arba daugiau valstybių narių;
 - d) kitais mokesčio mokėtojais rezidentais, kurie yra tos pačios įmonės, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje ir atitinka 2 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas sąlygas, reikalavimus atitinkančios patronuojamosios įmonės.
2. Mokesčių mokėtojas ne rezidentas sudaro visų savo nuolatinių buveinių, įsikūrusių valstybėse narėse ir visų savo reikalavimus atitinkančių patronuojamųjų įmonių,

kurios yra rezidentės vienoje ar daugiau valstybių narių, įskaitant nuolatinės pastarųjų buveinės valstybėse narėse, grupę.

56 straipsnis

Nemokumas

Nemoki arba likviduojama įmonė negali tapti grupės nare. Mokesčio mokėtojas, dėl kurio pateikta nemokumo deklaracija arba kuris yra likviduojamas, iš karto palieka grupę.

57 straipsnis

Konsolidavimo mastas

1. Grupės narių mokesčio bazės konsoliduojamos.
2. Kai konsoliduotoji mokesčio bazė yra neigiama, nuostoliai perkeliama į būsimą laikotarpį ir užskaitomi kito laikotarpio teigiama konsoliduotąja mokesčio baze. Kai konsoliduotoji mokesčio bazė teigiama, ji paskirstoma pagal 86–102 straipsnius.

58 straipsnis

Laikas

1. 54 straipsnyje nurodytų viršutinių ribų privaloma laikytis per visus mokestinius metus.
2. Nepaisant 1 dalies, mokesčio mokėtojas tampa grupės nariu tą dieną, kurią pasiekiamos 54 straipsnyje nustatytos viršutinės ribos. Viršutinių ribų turi būti laikomasi mažiausiai devynis mėnesius iš eilės, priešingu atveju laikoma, kad mokesčio mokėtojas niekada nebuvo grupės nariu.

59 straipsnis

Vidinių grupės sandorių neįtraukimas

1. Apskaičiuojant konsoliduotąją mokesčio bazę, neatsižvelgiama į tiesiogiai tarp grupės narių vykdomų sandorių pelną ir nuostolius.
2. Siekiant nustatyti, ar įvykdytas vidinis grupės sandoris, abi sandorio šalys turi būti grupės narės sandorio vykdymo metu, o susijusios pajamos ir išlaidos – pripažįstamos.
3. Grupė taiko nuoseklų ir tinkamą dokumentavimo metodą vidiniams grupės sandoriams registruoti. Grupė gali pakeisti metodą tik dėl pagrįstų komercinių priežasčių mokestinių metų pradžioje.
4. Vidinių grupės sandorių registravimo metodas leidžia identifikuoti visus vidinius grupės perdavimo ir pardavimo sandorius savikaina arba verte mokesčio tikslais, atsižvelgiant į tai, kuri iš jų mažesnė.

60 straipsnis

Apmokestinimas išskaičiuojamuoju mokesčiu ir apmokestinimas prie šaltinio

Sandoriai tarp grupės narių išskaičiuojamuoju mokesčiu arba prie šaltinio neapmokestinami.

X SKYRIUS

TAPIMAS GRUPĖS NARIU IR NARYSTĖS GRUPĖJE NUTRAUKIMAS

61 straipsnis

Ilgalaikis turtas tampant grupės nariu

Jeigu mokesčio mokėtojas yra nenuėvimo arba atskirai nuėvimo ilgalaikio turto ekonominės naudos gavėjas tą dieną, kai tampa grupės nariu, ir jeigu bet kokį tokį turtą grupės narys perleidžia per penkerius metus nuo tos datos, perleidimo metais daromas šio turto ekonominę nuosavybę turėjusio grupės nario proporcingai paskirstytos dalies patikslinimas. Tokio perleidimo pajamos pridedamos prie tos dalies, o sąnaudos, susijusios su nenuėvimu turtu ir nuėvimo turto verte mokesčio tikslais, atskaitomos.

Tokiu būdu patikslinamas ir finansinis turtas, išskyrus susietose įmonėse turimas akcijas, akcijų paketo dalis ir nuosavas akcijas.

Jeigu dėl veiklos reorganizavimo mokesčio mokėtojo nebelieka arba nebelieka nuolatinės buveinės valstybėje narėje, kurioje jis buvo rezidentas tą dieną, kai tapo grupės nariu, šio straipsnio nuostatų taikymo tikslais laikoma, kad ten jis turi nuolatinę buveinę.

62 straipsnis

Ilgalaikės sutartys tampant grupės nariu

Prieš mokesčio mokėtojui tampant grupės nariu, pagal 24 straipsnio 2 ir 3 dalis sukauptos pajamos ir išlaidos, kurios dar nebuvo įtrauktos į mokesčio apskaičiavimą pagal taikytiną nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, pridedamos prie proporcingai paskirstytos dalies arba iš jos atskaitomos pagal nacionalinio įstatymo laiką reglamentuojančias taisykles.

Iš proporcingai paskirstytos dalies atskaitomos pajamos, kurios buvo apmokestintos pagal taikytiną nacionalinį pelno mokesčio įstatymą prieš mokesčio mokėtojui tampant grupės nariu ir kurių suma didesnė už sumą, kuria būtų buvusios apmokestintos pagal 24 straipsnio 2 dalį.

63 straipsnis

Atidėjiniai ir atskaitymai tampant grupės nariu

25, 26 ir 27 straipsniuose nurodytos išlaidos, kurios patirtos vykdant veiklą arba sandorius, prieš mokesčio mokėtojui tampant grupės nariu, bet dėl kurių pagal taikytiną nacionalinį pelno mokesčio įstatymą nepadaryta atidėjinių arba atskaitymų, atskaitomos tik pagal mokesčio mokėtojui proporcingai paskirstytą dalį, nebent jos patirtos daugiau negu po penkerių metų, kai mokesčio mokėtojas tapo grupės nariu.

64 straipsnis
Nuostoliai tampant grupės nariu

Nekompensuojami nuostoliai, kuriuos mokesčio mokėtojas arba nuolatinė buveinė patyrė pagal šios direktyvos arba nacionalinio pajamų mokesčio įstatymo taisykles prieš jiems tampant grupės nariais, negali būti užskaitomi konsoliduotąja mokesčio baze. Tokie nuostoliai perkeliama į būsimą laikotarpį ir gali būti užskaitomi proporcingai paskirstyta dalimi atitinkamai pagal 43 straipsnį arba nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, kuris būtų taikomas mokesčio mokėtojui nesant šioje direktyvoje numatytos sistemos.

65 straipsnis
Grupės veiklos nutraukimas

Grupei nutraukus veiklą, laikoma, kad mokestiniai metai baigėsi. Konsoliduotoji mokesčio bazė ir nekompensuojami grupės nuostoliai paskirstomi kiekvienam grupės nariui pagal 86–102 straipsnius, remiantis veiklos nutraukimo mokestiniais metams taikytiniais proporcingo paskirstymo veiksniais.

66 straipsnis
Nuostoliai grupei nutraukus veiklą

Grupei nutraukus veiklą, nuostoliai tvarkomi taip:

- a) jeigu mokesčio mokėtojas lieka šioje direktyvoje numatytoje sistemoje, bet ne kaip grupės narys, nuostoliai perkeliama į būsimą laikotarpį ir užskaitomi pagal 43 straipsnį;
- b) jeigu mokesčio mokėtojas prisijungia prie kitos grupės, nuostoliai perkeliama į būsimą laikotarpį ir užskaitomi pagal jam proporcingai paskirstytą dalį;
- c) jeigu mokesčio mokėtojas palieka sistemą, nuostoliai perkeliama į būsimą laikotarpį ir užskaitomi pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, kuris pradedamas vėl taikyti, tarsi mokesčio mokėtojas patyrė nuostolių taikant tą įstatymą.

67 straipsnis
Ilgalaikis turtas paliekant grupę

Jeigu nenudėvimas arba atskirai nudėvimas ilgalaikis turtas, išskyrus tą, kurio neapmokestinimas ribojamas pagal 75 straipsnį, perleidžiamas per trejus metus nuo to, kai to turto ekonominę nuosavybę turintis mokesčio mokėtojas palieka grupę, pajamos pridedamos prie grupės konsoliduotosios mokesčio bazės perleidimo metais, o sąnaudos, susijusios su nenudėvimu turtu ir nudėvimo turto verte mokesčio tikslais, atskaitomos.

Ta pati taisyklė taikoma finansiniam turtui, išskyrus susietose įmonėse turimas akcijas, akcijų paketo dalis ir nuosavas akcijas.

Perleidžiamo turto pajamos apmokestinamos tik tiek, kiek jos pridedamos prie grupės konsoliduotosios mokesčio bazės, kitu atveju jos neapmokestinamos.

68 straipsnis
Nuosavas nematerialusis turtas

Jeigu mokesčio mokėtojas, kuris yra vieno arba daugiau nuosavo nematerialiojo turto ekonominės naudos gavėjas, palieka grupę, suma, kuri lygi dėl to turto atsiradusioms mokslinių tyrimų, plėtros, rinkodaros ir reklamos sąnaudoms per ankstesnius penkerius metus, pridedama prie likusių grupės narių konsoliduotosios mokesčio bazės. Tačiau pridedama suma neviršija mokesčio mokėtojui paliekant grupę esamos turto vertės. Šios sąnaudos priskiriamos grupę paliekančiam mokesčio mokėtojui ir tvarkomos pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, kuris tampa taikytinu mokesčio mokėtojui, arba, jeigu jis lieka šioje direktyvoje numatytoje sistemoje, pagal šios direktyvos taisykles.

69 straipsnis
Nuostoliai paliekant grupę

Grupę paliekančiam grupės nariui jokie nuostoliai nepriskiriami.

XI SKYRIUS

VEIKLOS REORGANIZAVIMAS

70 straipsnis
Grupės veiklos reorganizavimas

1. Dėl grupės veiklos reorganizavimo arba mokesčio mokėtojo, kuris yra grupės narys, juridinės buveinės perkėlimo konsoliduotosios mokesčio bazės nustatymo tikslais pelnas sukuriama ir nuostoliai nepatiriami. Taikoma 59 straipsnio 3 dalis.
2. Nepaisant 1 dalies, jeigu dėl grupės veiklos reorganizavimo arba grupės narių tarpusavio sandorių per dvejų metų laikotarpį iš esmės visas mokesčio mokėtojo turtas perkeliama į kitą valstybę narę ir turto veiksnys iš esmės pasikeičia, taikomos šios taisyklės.

Per penkerius metus, kurie eina po perkėlimo, perkeltas turtas priskiriamas turtą perkeliančio mokesčio mokėtojo turto veiksniumi tol, kol grupės narys išlieka to turto ekonominės naudos gavėju. Jeigu mokesčio mokėtojas nebevykdo veiklos arba nebeturi nuolatinės buveinės valstybėje narėje, iš kurios turtas buvo perkeltas, laikoma, kad šio straipsnio nuostatų taikymo tikslais jis ten turi nuolatinę buveinę.

71 straipsnis
Nuostolių tvarkymas, kai vykdoma dviejų ar daugiau grupių veiklos reorganizacija

1. Jeigu dėl veiklos reorganizacijos viena ar daugiau grupių arba du ar daugiau grupės narių tampa kitos grupės nariais, bet kokie nekompensuoti anksčiau veikusios grupės arba grupių nuostoliai paskirstomi kiekvienam pastarosios grupės nariui pagal 86–102 straipsnius, remiantis tais mokesčiais metais, kuriais įvyksta veiklos reorganizacija, taikytiniais veiksniais ir perkeliama į ateinančius metus.

2. Jeigu du ar daugiau pagrindinių mokesčio mokėtojų susijungia, kaip numatyta Tarybos direktyvos 2009/133/EB¹⁹ 2 straipsnio a punkto i ir ii papunkčiuose, bet kokie nekompensuoti grupės nuostoliai paskirstomi jos nariams pagal 86–102 straipsnius, remiantis tais mokesčiais metais, kuriais įvyksta susijungimas, taikytiniais veiksniais ir perkeliama į ateinančius metus.

XII SKYRIUS

GRUPĖS IR KITŲ SUBJEKTŲ TARPUSAVIO SANDORIAI

72 straipsnis

Progresinis neapmokestinimas

Nepažeidžiant 75 straipsnio, į pajamas, kurios neapmokestinamos pagal 11 straipsnio c, d arba e punktus, gali būti atsižvelgiama nustatant mokesčio mokėtojui taikytiną mokesčio tarifą.

73 straipsnis

Pakeitimo sąlyga

11 straipsnio c, d arba e punktai netaikomi, jeigu subjektas, kuris atliko pelno paskirstymą, subjektas, kurio akcijos perleidžiamos, arba nuolatinė buveinė šalyje, kurioje subjektas yra rezidentas, arba šalyje, kurioje įsikūrusi nuolatinė buveinė, buvo apmokestinti pagal vieną iš šių punktų:

- a) pelno mokesčiu pagal bendrą tvarką toje trečiojoje šalyje, kai įstatymu nustatytas pelno mokesčio tarifas mažesnis negu 40 % valstybėse narėse taikytino pelno mokesčio tarifo vidurkio;
- b) pagal specialią tvarką toje trečiojoje šalyje, pagal kurią leidžiamas žymiai mažesnis apmokestinimas negu pagal bendrąją tvarką.

Valstybėse narėse taikytiną įstatymu nustatyto pelno mokesčio tarifo vidurkį kasmet skelbia Komisija. Jis apskaičiuojamas kaip aritmetinis vidurkis. Pagal šį straipsnį ir 81–82 straipsnius tarifo keitimas visų pirma taikomas mokesčio mokėtojams po to pakeitimo einančiais jų mokesčiais metais.

74 straipsnis

Užsienio nuolatinės buveinės pajamų apskaičiavimas

Jeigu 73 straipsnis taikomas nuolatinės buveinės trečiojoje šalyje pajamoms, jos pajamos, išlaidos ir kiti atskaitomi straipsniai nustatomi pagal šioje direktyvoje numatytos sistemos taisykles.

¹⁹ OL L 310, 2009 11 25, p. 34.

75 straipsnis
Neapmokestinamo akcijų perleidimo atsisakymas

Jeigu perleidęs akcijas mokesčio mokėtojas palieka grupę ir tas mokesčio mokėtojas per einamuosius arba ankstesnius mokesčius metus per vykdomą vidinį grupės sandorį įgijo vienos ar daugiau rūšių ilgalaikio turto, kuris nėra nudėvimas kaip bendras grupės turtas, tą turtą atitinkanti suma apmokestinama, nebent įrodoma, kad tie vidiniai grupės sandoriai atlikti dėl svarių komercinių priežasčių.

Suma, kuri apmokestinama, yra turto arba jį sudarančių dalių rinkos vertė perdavimo metu, atėmus turto vertę mokesčio tikslais arba 20 straipsnyje nurodytas sąnaudas, susijusias su nenudėvimu ilgalaikiu turtu.

Jeigu naudą gaunantis perleistų akcijų savininkas yra mokesčio mokėtojas ne rezidentas arba nėra mokesčio mokėtojas, laikoma, kad mokesčio mokėtojas, kuris turėjo turtą prieš vidinį pirmoje pastraipoje nurodytą grupės sandorį, gavo turto arba jį sudarančių dalių rinkos vertę perdavimo metu, atėmus turto vertę mokesčio tikslais.

76 straipsnis
Palūkanos ir autoriniai atlyginimai bei kitos mokesčiu prie šaltinio apmokestinamos pajamos

1. Jeigu mokesčio mokėtojas gauna pajamų, kurios buvo apmokestintos kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje ir kurios skiriasi nuo pajamų, kurios pagal 11 straipsnio c, d arba e punktus neapmokestinamos, leidžiamas atskaitymas iš to mokesčio mokėtojo mokesčio įsipareigojimo.
2. Atskaitymas padalijamas tarp grupės narių remiantis tiems mokesčiams metams taikytina formule pagal 86–102 straipsnius.
3. Atskaitymas apskaičiuojamas kiekvienai valstybei narei ar trečiajai šaliai atskirai, taip pat atskirai apskaičiuojamas pagal pajamų rūšis. Jis neviršija sumos, susidariusios mokesčio mokėtojo arba nuolatinės buveinės pajamas priskyrus valstybės narės, kurioje mokesčio mokėtojas yra rezidentas arba kurioje įsikūrusi nuolatinė buveinė, pelno mokesčio tarifui.
4. Apskaičiuojant atskaitymą, pajamų suma sumažinama susijusių atskaitytinų išlaidų suma, laikant, kad tokios išlaidos sudaro 2 % pajamų, jeigu mokesčio mokėtojas neįrodo priešingai.
5. Mokesčio įsipareigojimo trečiojoje šalyje atskaitymas negali viršyti galutinio mokesčio mokėtojo pelno mokesčio įsipareigojimo, nebent valstybės narės, kurioje jis yra rezidentas, ir trečiosios šalies susitarime numatyta kitaip.

77 straipsnis
Išskaičiuojamasis mokestis

Mokesčio mokėtojo mokamos palūkanos ir autoriniai atlyginimai gavėjui už grupės ribų gali būti apmokestinami išskaičiuojamuoju mokesčiu mokesčio mokėtojo valstybėje narėje pagal nacionaliniu įstatymu nustatytas taikytinas taisykles ir bet kokias taikytinas dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis. Išskaičiuojamasis mokestis padalijamas valstybėms

narėms pagal formulę, taikytiną mokestiniais metais, kuriais mokesčiu apmokestinama pagal 86–102 straipsnius.

XIII SKYRIUS

ASOCIJUOTŲJŲ ĮMONIŲ TARPUSAVIO SANDORIAI

78 straipsnis

Asocijuotosios įmonės

1. Jeigu mokesčio mokėtojas tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja mokesčio nemokančio subjekto arba toje pačioje grupėje nesančio mokesčio mokėtojo valdyme, kontrolėje arba kapitale, dvi įmonės laikomos asocijuotosiomis įmonėmis.

Jeigu tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja mokesčio mokėtojo ir mokesčio nemokančio subjekto arba toje pačioje grupėje nesančių mokesčio mokėtojų valdyme, kontrolėje arba kapitale, visos susijusios įmonės laikomos asocijuotosiomis įmonėmis.

Mokesčio mokėtojas laikomas asocijuotąja įmone savo nuolatinės buveinės trečiojoje šalyje atžvilgiu. Mokesčio mokėtojas ne rezidentas laikomas asocijuotąja įmone savo nuolatinės buveinės valstybėje narėje atžvilgiu.

2. Laikantis 1 dalies nuostatų, taikomos šios taisyklės:

- a) dalyvauti kontrolėje reiškia turėti daugiau negu 20 % balsavimo teisių;
- b) dalyvauti kapitale reiškia nuosavybės teisę į daugiau negu 20 % kapitalo;
- c) dalyvauti valdyme reiškia galėti daryti didelę įtaką asocijuotųjų įmonių valdymui;
- d) asmuo, jo sutuoktinis ir pagal tiesiąją giminystės liniją tėvai ir protėviai arba palikuonys laikomi vienu asmeniu.

Netiesioginio dalyvavimo atvejais, ar laikomasi a ir b punktuose numatytų reikalavimų, nustatoma dauginant tolesnių lygių asmenų turimos dalies normas. Laikoma, kad mokesčio mokėtojas, turintis daugiau negu 50 % balsavimo teisių, turi 100 % balsavimo teisių.

79 straipsnis

Kainodaros patikslinimas asocijuotųjų įmonių tarpusavio santykiuose

Jeigu asocijuotųjų įmonių tarpusavio santykiams nustatomos arba primetamos sąlygos, kurios skiriasi nuo nepriklausomų įmonių santykiams nustatomų sąlygų, bet kokios pajamos, kurios, nesant tų sąlygų, būtų susikaupusios mokesčio mokėtojui, bet dėl tų sąlygų nulemtų priešasčių, nėra tokios didelės, įtraukiamos į to mokesčio mokėtojo pajamas ir atitinkamai apmokestinamos.

XIV SKYRIUS

KOVOS SU PIKTNAUDŽIAVIMU TAISYKLĖS

80 straipsnis

Bendroji kovos su piktnaudžiavimu taisyklė

Į apsimestinius sandorius, kurie vykdomi vieninteliu tikslu – išvengti apmokestinimo, apskaičiuojant mokesčio bazę neatsižvelgiama.

Pirma pastraipa netaikoma tikrai komercinei veiklai, kai mokesčio mokėtojas gali pasirinkti iš dviejų ar daugiau galimų sandorių, kurių komercinis rezultatas tas pats, bet dėl kurių susidaro skirtingos apmokestinamos sumos.

81 straipsnis

Palūkanų atskaitymo atsisakymas

1. Palūkanos, mokamos asocijuotajai įmonei, kuri yra rezidentė trečiojoje šalyje, nėra atskaitomos, jeigu nėra susitarimo keistis informacija, prilyginamo keitimuisi informacija gavus prašymą, kaip numatyta Direktyvoje 2011/16/ES ir jeigu laikomasi vienos iš šių sąlygų:
 - a) pagal bendrą tvarką trečiojoje šalyje numatytas pelno mokeskis, kai įstatymu nustatytas pelno mokesčio tarifas mažesnis negu 40 % valstybėse narėse taikytino įstatymu numatyto pelno mokesčio tarifo vidurkio;
 - b) asocijuotajai įmonei taikoma speciali tvarka toje trečiojoje šalyje, pagal kurią leidžiamas žymiai mažesnis apmokestinimas negu pagal bendrąją tvarką.
2. Terminas „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jie užtikrinti įkeitimu ir ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, visų pirma – tai pajamos iš vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ar skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas ir premijas. Delspinigiai už pavėluotus mokėjimus nėra laikomi palūkanomis.
3. Nepaisant 1 dalies, palūkanos, mokamos subjektui, kuris yra rezidentas trečiojoje šalyje, su kuria nėra susitarimo keistis informacija, prilyginamo keitimuisi informacija gavus prašymą, kaip numatyta Direktyvoje 2011/16/ES, atskaitomos tokia suma, kuri neviršija sumos, kurią būtų tarpusavyje nustačiusios nepriklausomos įmonės, jeigu laikomasi vienos iš šių sąlygų:
 - a) tų palūkanų suma įtraukiama į mokesčio bazę kaip asocijuotosios įmonės pajamos pagal 82 straipsnį;
 - b) palūkanos mokamos įmonei, kurios pagrindinės klasės akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar daugiau pripažintų akcijų biržų;

- c) palūkanos mokamos subjektui, kuris šalyje, kurioje yra rezidentas, aktyviai prekiauja arba vykdo veiklą. Tai suprantama kaip nepriklausoma ūkinę veiklą vykdanči pelno siekianti įmonė, kurios tarnautojai ir darbuotojai vykdo esmines valdymo ir einamosios veiklos užduotis.

82 straipsnis
Kontroliuojamos užsienio įmonės

1. Į mokesčio bazę įtraukiamos nepaskirstytos subjekto, kuris yra rezidentas trečiojoje šalyje, pajamos, jeigu laikomasi šių sąlygų:
 - a) pats mokesčio mokėtojas arba kartu su savo asocijuotosiomis įmonėmis tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja turėdamas daugiau negu 50 % balsavimo teisių turinčių akcijų arba nuosavybės teise turi 50 % kapitalo arba turi teisę gauti daugiau negu 50 % to subjekto pelno;
 - b) pagal bendrąją tvarką trečiojoje šalyje pelnas apmokestinamas įstatymu nustatyto pelno mokesčio tarifu, mažesniu negu 40 % valstybėse narėse taikytino pelno mokesčio tarifo vidurkio, arba subjektui taikoma speciali tvarka, pagal kurią leidžiamas žymiai mažesnis apmokestinimas negu pagal bendrąją tvarką;
 - c) daugiau negu 30 % subjekto sukauptų pajamų patenka į vieną arba daugiau 3 dalyje nustatytų kategorijų;
 - d) įmonė nėra įmonė, kurios pagrindinės klasės akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar daugiau pripažintų akcijų biržų.
2. 1 dalis netaikoma, jeigu trečioji šalis yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalis ir yra sudarytas susitarimas keistis informacija, prilyginamas keitimuisi informacija gavus prašymą, kaip numatyta Direktyvoje 2011/16/ES.
3. Jeigu daugiau negu 50 % subjekto pajamų kategorijos pajamų gaunama iš sandorių su mokesčio mokėtoju arba jo asocijuotosiomis įmonėmis, laikantis 1 dalies c punkto, atsižvelgiama į šias pajamų kategorijas:
 - a) palūkanos arba bet kokios kitos finansiniu turtu sukurtos pajamos;
 - b) autoriniai atlyginimai arba bet kokios kitos intelektine nuosavybe sukurtos pajamos;
 - c) dividendai ir pajamos iš akcijų perleidimo;
 - d) pajamos iš kilnojamojo turto;
 - e) pajamos iš nekilnojamojo turto, nebent mokesčio mokėtojo valstybė narė neturėjo teisės apmokestinti pajamų pagal susitarimą, sudarytą su trečiaja šalimi;
 - f) pajamos iš draudimo, bankinės ir kitos finansinės veiklos.

83 straipsnis
Apskaičiavimas

1. Į mokesčio bazę įtrauktinos pajamos apskaičiuojamos pagal 9–15 straipsnių taisyklės. Užsienio subjekto nuostoliai į mokesčio bazę neįtraukiami, bet perkeliama į būsimą laikotarpį ir į juos atsižvelgiama vėlesniais metais taikant 82 straipsnį.
2. Į mokesčio bazę įtrauktinos pajamos apskaičiuojamos proporcingai mokesčio mokėtojo teisėms į užsienio subjekto pelno dalį.
3. Pajamos įtraukiamos mokesčiais metais, kuriais baigiasi užsienio subjekto mokesčiai metai.
4. Jeigu užsienio subjektas galiausiai paskirsto pelną mokesčio mokėtojui, anksčiau pagal 82 straipsnį į mokesčio bazę įtrauktos pajamų sumos atskaitomos iš mokesčio bazės, apskaičiuojant mokesčio mokėtojo paskirstytų pajamų mokesčio įsipareigojimą.
5. Jeigu mokesčio mokėtojas perleidžia savo turimą subjekto akcijų paketo dalį, pajamos sumažinamos, siekiant apskaičiuoti mokesčio mokėtojo šių pajamų mokesčio įsipareigojimą, bet kokiomis nepaskirstytomis sumomis, kurios jau buvo įtrauktos į mokesčio bazę.

XV SKYRIUS

SKAIDRŪS SUBJEKTAI

84 straipsnis

Skaidrių subjektų pajamų paskirstymo akcijų turintiems mokesčio mokėtojams taisyklės

1. Kai subjektas laikomas skaidriu valstybėje narėje, kurioje yra įsikūręs, mokesčio mokėtojas, kuris turi subjekto akcijų, jam tenkančią subjekto pajamų dalį įtraukia į savo mokesčio bazę. Atliekant skaičiavimus, pajamos apskaičiuojamos pagal šios direktyvos taisyklės.
2. Į mokesčio mokėtojo ir subjekto tarpusavio sandorius neatsižvelgiama proporcingai mokesčio mokėtojo turimai subjekto akcijų daliai. Atitinkamai mokesčio mokėtojo pajamos, gautos iš tokių sandorių, laikomos proporcinga sumos, dėl kurios sutartų nepriklausomos įmonės, apskaičiuotos pagal įprastų rinkos sąlygų principą, kuris atitinka subjekto trečiosios šalies nuosavybę, dalimi.
3. Mokesčio mokėtojas turi teisę išvengti dvigubo apmokestinimo pagal 76 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalis.

85 straipsnis

Taisyklės, pagal kurias nustatomas skaidrumas trečiųjų šalių subjektų atveju

Jeigu subjektas yra įsikūręs trečiojoje šalyje, klausimas, ar jis yra skaidrus ar ne, sprendžiamas pagal mokesčio mokėtojo valstybės narės teisę. Jeigu mažiausiai du grupės nariai turi to paties subjekto, įsikūrusio trečiojoje šalyje, akcijų, kaip vertinti tą subjektą, nustatoma bendru šių valstybių narių susitarimu. Jeigu susitarimo nėra, sprendžia pagrindinė mokesčių institucija.

XVI SKYRIUS

KONSOLIDUOTOSIOS MOKESČIO BAZĖS PROPORCINGAS PASKIRSTYMAS

86 straipsnis

Bendrieji principai

1. Konsoliduotoji mokesčio bazė paskirstoma grupės nariams kiekvienais mokesčiais metais pagal proporcingo paskirstymo formulę. Nustatant grupės nariui A proporcingai paskirstytą dalį, naudojama tokia formulė, atsižvelgiant į vienodą pardavimo, darbo ir turto veiksnių svarbą:

$$A \text{ dalis} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Pardav.}^A}{\text{Pardav.}^{\text{Gr.}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{D. už.}^A}{\text{D. už.}^{\text{Gr.}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Darb. sk.}^A}{\text{Darb. sk.}^{\text{Gr.}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Turtas}^A}{\text{Turtas}^{\text{Gr.}}} \right) * \text{KMB}$$

2. Grupės konsoliduotoji mokesčio bazė paskirstoma tik tuo atveju, jeigu ji teigiama.
3. Konsoliduotosios mokesčio bazės paskirstymo apskaičiavimai atliekami grupės mokesčių metų pabaigoje.
4. Visu mėnesiu laikoma 15 arba daugiau kalendorinio mėnesio dienų.

87 straipsnis

Apsaugos sąlyga

Nukrypstant nuo 86 straipsnyje nustatytos taisyklės, jeigu pagrindinis mokesčio mokėtojas arba kompetentinga institucija mano, kad proporcingo paskirstymo grupės nariui rezultatas teisingai neparodo to grupės nario veiklos masto, pagrindinis mokesčio mokėtojas arba kompetentinga institucija gali prašyti naudoti alternatyvų metodą. Jeigu, pasibaigus kompetentingų institucijų tarpusavio konsultacijoms ir, jeigu taikytina, diskusijoms, surengtoms pagal 132 straipsnį, visos šios institucijos pritaria alternatyviam metodui, toks metodas taikomas. Apie naudojamą alternatyvų metodą pagrindinės mokesčių institucijos valstybė narė praneša Komisijai.

88 straipsnis
Tapimas grupės nariu ir narystės grupėje nutraukimas

Jeigu per mokestinius metus įmonė tampa grupės nare arba palieka grupę, jai proporcingai paskirstyta dalis proporcingai apskaičiuojama, atsižvelgiant į kalendorinių mėnesių, per kuriuos įmonė mokestiniais metais priklausė grupei, skaičių.

89 straipsnis
Skaidrūs subjektai

Jeigu mokesčio mokėtojas turi skaidraus subjekto akcijų, jam proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama naudojant šiuos veiksnius: skaidraus subjekto pardavimus, darbo užmokesį ir turtą, proporcingai mokesčio mokėtojui tenkančiai subjekto pelno ir nuostolių daliai.

90 straipsnis
Darbo veiksnio sudėtis

1. Darbo veiksnį sudaro: vienos pusės skaitiklyje – bendra grupės nario darbo užmokesčio suma, vardiklyje – bendra grupės darbo užmokesčio suma, kitos pusės skaitiklyje – grupės nario darbuotojų skaičius, o vardiklyje – grupės darbuotojų skaičius. Jeigu atskiras darbuotojas įtraukiamas į grupės nario darbo veiksnį, to darbuotojo darbo užmokesčio suma taip pat priskiriama to grupės nario darbo veiksniai.
2. Darbuotojų skaičius nustatomas mokestinių metų pabaigoje.
3. Darbuotojo apibrėžtis nustatoma pagal valstybės narės, kurioje darbuotojai dirba, nacionalinę teisę.

91 straipsnis
Darbuotojų ir darbo užmokesčio paskirstymas

1. Darbuotojai įtraukiami į grupės nario, iš kurio jie gauna atlyginimą, darbo veiksnį.
2. Nepaisant 1 dalies, jeigu darbuotojai fiziškai dirba kito grupės nario, nei iš kurio gauna atlyginimą, kontroliuojami ir būdami jo atsakomybėje, tokie darbuotojai ir jų darbo užmokesčio sumos įtraukiamos į pirmiau minėto nario darbo veiksnį.

Ši taisyklė taikoma tik tuomet, jeigu laikomasi šių sąlygų:

- a) šis darbas trunka nepertraukiamą mažiausiai trijų mėnesių laikotarpį;
 - b) tokie darbuotojai sudaro mažiausiai 5 % bendro grupės nario, iš kurio jie gauna atlyginimą, darbuotojų skaičiaus.
3. Nepaisant 1 dalies, darbuotojai yra ir asmenys, kurie nors ir nėra tiesiogiai grupės nario įdarbinti, atlieka panašias užduotis, kokias atlieka ir darbuotojai.

4. Terminas „darbo užmokestis“ apima atlyginimų, algų, priemokų ir kitų kompensacijų darbuotojams sąnaudas, įskaitant susijusias darbdaviui tenkančias pensijų ir socialinio draudimo sąnaudas.
5. Darbo užmokesčio sąnaudos vertinamos tokių išlaidų, kurios laikomos darbdavio atskaitomomis mokesčiais metais, suma.

92 straipsnis
Turto veiksnio sudėtis

1. Turto veiksnį sudaro grupės nario viso ilgalaikio materialiojo nuosavo, išnuomoto arba nuomojamo turto vidutinė vertė skaitiklyje ir grupės viso ilgalaikio materialiojo nuosavo, išnuomoto arba nuomojamo turto vidutinė vertė vardiklyje.
2. Po penkerių metų nuo mokesčio mokėtojo tapimo esamos arba naujos grupės nariu, į jo turto veiksnį taip pat įtraukiama bendra mokesčio mokėtojo per šešerius metus iki tapimo grupės nariu patirtų mokslinių tyrimų ir plėtros, rinkodaros ir reklamos sąnaudų suma.

93 straipsnis
Turto paskirstymas

1. Turtas įtraukiamas į jo ekonominės naudos gavėjo turto veiksnį. Jeigu ekonominės naudos gavėjo negalima nustatyti, turtas įtraukiamas į teisėto savininko turto veiksnį.
2. Nepaisant 1 dalies, jeigu turto ekonominės naudos gavėjas jo veiksmingai nenaudoja, turtas įtraukiamas į grupės nario, kuris tą turtą veiksmingai naudoja, turto veiksnį. Tačiau ši taisyklė taikoma tik turtui, kuris sudaro daugiau negu 5 % viso grupės nario, kuris veiksmingai naudoja turtą, ilgalaikio materialiojo turto vertės mokesčio tikslais.
3. Išskyrus nuomos tarp grupės narių atveju, nuomojamas turtas įtraukiamas į grupės nario, kuris yra jo nuomotojas arba nuomininkas, turto veiksnį. Ta pati nuostata taikoma išnuomotam turtui.

94 straipsnis
Vertinimas

1. Žemė ir kitas nenudėvimas ilgalaikis materialusis turtas vertinamas jo pradine kaina.
2. Atskirai nudėvimas ilgalaikis materialusis turtas vertinamas jo vidutine verte mokesčio tikslais mokesčių metų pradžioje ir pabaigoje.

Jeigu dėl vieno ar daugiau vidinių grupės sandorių atskirai nudėvimas ilgalaikis materialusis turtas įtraukiamas į grupės nario turto veiksnį trumpesniajam už mokesčius metus laikotarpiui, vertė, į kurią turi būti atsižvelgiama, apskaičiuojama atsižvelgiant į visą mėnesių skaičių.

3. Bendras grupės ilgalaikis turtas vertinamas jo vidutine verte mokesčio tikslais mokesčių metų pradžioje ir pabaigoje.

4. Jeigu turto nuomotojas arba nuomininkas nėra jo ekonominės naudos gavėjas, išnuomotas arba nuomojamas turtas vertinamas gryną metinę išnuomoto turto nuomos arba nuomojamo turto nuomos įmokos sumą dauginant iš aštuonių, atėmus bet kokias gautinas sumas iš pernuomojimo.

Jeigu grupės narys išnuomoja arba nuomoja turtą, bet nėra jo ekonominės naudos gavėjas, išnuomotas arba nuomojamas turtas vertinamas gryną metinę išnuomoto turto nuomos arba nuomojamo turto nuomos įmokos sumą dauginant iš aštuonių.

5. Jeigu po vidinio grupės perdavimo tais pačiais arba ankstesniais mokestiniais metais grupės narys parduoda turtą už grupės ribų, tas turtas įtraukiamas į perduodančiojo grupės nario turto veiksnį laikotarpiui nuo vidinio grupės perdavimo iki pardavimo už grupės ribų. Ši taisyklė netaikoma, jeigu atitinkami grupės nariai įrodo, kad vidinis grupės perdavimas atliktas dėl pagrįstų komercinių priežasčių.

95 straipsnis

Pardavimo veiksnio sudėtis

1. Pardavimo veiksnį sudaro grupės nario visi pardavimai (įskaitant nuolatinės buveinės, kuri tokia laikoma pagal 70 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą) – vardiklyje ir visi grupės pardavimai – skaitiklyje.
2. Pardavimas reiškia pajamas iš visų prekių pardavimo ir paslaugų teikimo, atskaičius nuolaidas ir grąžą, išskyrus pridėtinės vertės mokestį, kitus mokesčius ir muitus. Neapmokestinamos pajamos, palūkanos, dividendai, autoriniai atlyginimai ir pajamos iš ilgalaikio turto perleidimo į pardavimo veiksnį neįtraukiami, nebent jie yra pajamos, uždirbtos įprastomis prekybos ar veiklos sąlygomis. Vidiniai grupės prekių pardavimai ir paslaugų teikimas neįtraukiami.
3. Pardavimas vertinamas pagal 22 straipsnį.

96 straipsnis

Pardavimas pagal paskirties vietą

1. Prekių pardavimas įtraukiamas į grupės nario, įsikūrusio valstybėje narėje, kur baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas jas įsigyjantiems asmeniui, pardavimo veiksnį. Jeigu šios vietos negalima nustatyti, prekių pardavimas priskiriamas valstybėje narėje, kuri buvo paskutinė prekių vieta, kurią buvo galima nustatyti, įsikūrusiam grupės nariui.
2. Paslaugų teikimas įtraukiamas į grupės nario, įsikūrusio valstybėje narėje, kurioje paslaugos teikiamos fiziškai, pardavimo veiksnį.
3. Jeigu neapmokestinamosios pajamos, palūkanos, dividendai ir autoriniai atlyginimai bei pajamos iš perleidžiamo turto įtraukiami į pardavimo veiksnį, jie priskiriamos jų gavėjui.
4. Jeigu valstybėje narėje, kurioje tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, nėra grupės nario arba jeigu prekės tiekiamos arba paslaugos teikiamos trečiojoje šalyje,

pardavimai įtraukiami į visų grupės narių pardavimo veiksnį proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

5. Jeigu valstybėje narėje, kurioje tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, yra daugiau negu vienas grupės narys, pardavimai įtraukiami į visų toje valstybėje įsikūrusių grupės narių pardavimo veiksnį proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

97 straipsnis
Veiksnių apskaičiavimo taisyklės

Komisija gali priimti teisės aktus, kuriuose būtų nustatytos išsamios darbo, turto ir pardavimo veiksnių apskaičiavimo, darbuotojų ir darbo užmokesčio, turto ir pardavimų paskirstymo pagal atitinkamą veiksnį ir turto vertinimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 131 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

98 straipsnis
Finansų įstaigos

1. Finansų įstaigomis laikomi šie subjektai:
 - a) kredito įstaigos, kurioms leidžiama veikti Sąjungoje pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB²⁰;
 - b) subjektai, išskyrus draudimo įmones, kaip apibrėžta 99 straipsnyje, kurie iki 80 % ar daugiau viso savo ilgalaikio turto laiko kaip finansinį turtą, vertinamą pagal šios direktyvos taisykles.
2. Į finansų įstaigos turto veiksnį įtraukiama 10 % finansinio turto vertės, išskyrus kitų įmonių akcijų paketo dalį ir nuosavas akcijas. Finansinis turtas įtraukiamas į grupės nario, į kurio apskaitą jis įtraukiamas, kai grupės narys tampa grupės nariu, turto veiksnį.
3. Į finansų įstaigos pardavimo veiksnį įtraukiama 10 % jos pajamų, gautų palūkanų, mokesčių, komisinių ir pajamų iš vertybinių popierių, išskyrus pridėtinės vertės mokesčių, kitus mokesčius ir muitus, pavidalu. Pagal 96 straipsnio 2 dalį laikoma, kad užtikrintųjų paskolų atveju finansų paslaugos suteiktos toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs garantas, jeigu šios valstybės narės negalima nustatyti – valstybėje narėje, kurioje toks garantas registruotas. Laikoma, kad kitos finansų paslaugos suteikiamos skolininko arba asmens, kuris moka mokesčius, komisinius ar teikia kitas pajamas, valstybėje narėje. Jeigu skolininko arba asmens, kuris moka mokesčius, komisinius ar teikia kitas pajamas, negalima nustatyti arba negalima nustatyti valstybės narės, kurioje įsikūręs arba registruotas garantas, pardavimai priskiriami visiems grupės nariams proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

²⁰ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

*99 straipsnis
Draudimo įmonės*

1. Terminas „draudimo įmonės“ reiškia įmones, kurioms leidžiama vykdyti veiklą valstybėse narėse pagal Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, Direktyvą 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/68/EB dėl perdraudimo.
2. Į draudimo įmonių turto veiksnį įtraukiama 10 % finansinio turto vertės, kaip numatyta 98 straipsnio 2 dalyje.
3. Į draudimo įmonių pardavimo veiksnį įtraukiama 10 % visų uždirbtų įmokų, atskaičius perdraudimą, paskirstytas pelnas iš investicijų, perkeltas iš netechninės dalies, kitos techninių dalių pajamos, atskaičius perdraudimą, ir pajamos, mokesčiai ir komisiniai iš investicijų, išskyrus pridėtinės vertės mokestį, kitus mokesčius ir muitus. Pagal 96 straipsnio 2 dalį laikoma, kad draudimo paslaugos suteiktos draudėjo valstybėje narėje. Kiti pardavimai paskirstomi visiems grupės nariams proporcingai jų darbo ir turto veiksniams.

*100 straipsnis
Nafta ir dujos*

Nepaisant 96 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, grupės nario, savo pagrindinę veiklą vykdančio naftos arba dujų žvalgyimo arba gamybos srityse, pardavimai priskiriami grupės nariui valstybėje narėje, kur nafta arba dujos žvalgomos arba gaminamos.

Nepaisant 96 straipsnio 4 ir 5 dalių, jeigu naftos arba dujų žvalgyimo arba gamybos valstybėje narėje nėra grupės nario arba naftos arba dujų žvalgyimas arba gamyba vyksta trečiojoje šalyje, kurioje naftos arba dujų žvalgyimą arba gamybą vykstantis grupės narys neturi nuolatinės buveinės, pardavimai priskiriami tam grupės nariui.

*101 straipsnis
Laivyba, vežimas vidaus vandens keliais ir oro transportu*

Grupės nario, kurio pagrindinė veikla yra tarptautinis laivų ir oro transportas arba vežimas vidaus vandens keliais, pajamos, išlaidos ir kiti atskaitomi straipsniai nėra proporcingai paskirstomi pagal 86 straipsnyje nurodytą formulę, bet priskiriami tam grupės nariui. Toks grupės narys neįtraukiamas į proporcingo paskirstymo formulę.

*102 straipsnis
Pagal proporcingo paskirstymo dalį atskaitomi straipsniai*

Proporcingo paskirstymo dalis patikslinama šiais straipsniais:

- a) nekompensuojamais mokesčio mokėtojo nuostoliais prieš pradėdant taikyti šioje direktyvoje numatytą sistemą, kaip nustatyta 64 straipsnyje;
- b) grupės lygmeniu atsiradusiais nekompensuojamais nuostoliais, kaip nustatyta 64 straipsnyje kartu su 66 straipsnio b punktu ir 71 straipsniu;

- c) sumomis, susijusiomis su ilgalaikio turto perleidimu, kaip nustatyta 61 straipsnyje, su ilgalaikėmis sutartimis susijusiomis pajamomis ir išlaidomis, kaip nustatyta 62 straipsnyje, ir būsimomis išlaidomis, kaip nustatyta 63 straipsnyje;
- d) draudimo įmonių atveju pasirenkamaisiais techniniais atidėjimais, kaip nustatyta 30 straipsnio c punkte;
- e) mokesčiais, išvardytais III priede, kurių atskaitymas nustatytas nacionalinėmis taisyklėmis.

103 straipsnis
Mokesčio įsipareigojimas

Kiekvieno grupės nario mokesčio įsipareigojimas priklauso nuo proporcingai paskirstytos nacionalinio mokesčio tarifo dalies, patikslintos pagal 102 straipsnį, ir toliau sumažintos 76 straipsnyje numatytais atskaitymais.

XVII SKYRIUS

ADMINISTRAVIMAS IR PROCEDŪROS

104 straipsnis
Pranešimas apie sistemos pasirinkimą

1. Pavienis mokesčio mokėtojas gali pasirinkti šioje direktyvoje numatytą sistemą, apie tai pranešdamas valstybės narės, kurioje jis yra rezidentas, arba, mokesčio mokėtojo ne rezidento nuolatinės buveinės atveju, kurioje įsikūrusi buveinė, kompetentingai institucijai. Grupės atveju pagrindinis mokesčio mokėtojas grupės vardu praneša pagrindinei mokesčių institucijai.

Toks pranešimas pateikiamas likus mažiausiai trimis mėnesiams iki mokestinių metų, kuriais mokesčio mokėtojas arba grupė nori pradėti taikyti sistemą, pradžios.

2. Pranešimas apie sistemos pasirinkimą apima visus grupės narius. Tačiau laivybos įmonės, kurioms taikoma speciali apmokestinimo tvarka, gali būti į grupę neįtrauktos.
3. Pagrindinė mokesčių institucija iš karto perduoda pranešimą apie sistemos pasirinkimą visų valstybių narių, kuriose grupės nariai yra rezidentai arba turi buveinę, kompetentingoms institucijoms. Šios institucijos pagrindinei mokesčių institucijai gali per vieną mėnesį nuo perdavimo pateikti savo pastabas ir visą svarbią informaciją dėl pranešimo apie sistemos pasirinkimą galiojimą ir mastą.

105 straipsnis
Grupei nustatomas terminas

1. Kai priimamas pranešimas apie sistemos pasirinkimą, pavienis mokesčio mokėtojas arba, atitinkamais atvejais, grupė penkerius mokestinius metus taiko šioje direktyvoje

numatytą sistemą. Pasibaigus šiam pradiniam laikotarpiui, pavienis mokesčio mokėtojas arba grupė toliau taiko sistemą vienas po kito sekančiais trejų metų laikotarpiais, jeigu nepraneša apie grupės veiklos nutraukimą. Pranešimą apie grupės veiklos nutraukimą mokesčio mokėtojas gali pateikti savo kompetentingai institucijai arba, grupės atveju, pagrindinis mokesčio mokėtojas – pagrindinei mokesčių institucijai prieš tris mėnesius iki pradinio arba paskesnio termino pabaigos.

2. Jeigu mokesčio mokėtojas arba mokesčio nemokantis subjektas prisijungia prie grupės, grupei nustatytas terminas nesikeičia. Jeigu grupė prisijungia prie kitos grupės arba dvi ar daugiau grupių susijungia, išplėsta grupė toliau taiko sistemą iki tol, kol baigia galioti vėlesnis iš grupėms nustatytų terminų, jeigu išimtinėmis aplinkybėmis nėra tinkamiau taikyti trumpesnę terminą.
3. Jeigu mokesčio mokėtojas palieka grupę arba grupę nutraukia veiklą, mokesčio mokėtojas arba mokesčio mokėtojai toliau taiko sistemą likusiu galiojančiu grupei nustatytu terminu.

106 straipsnis

Pranešime apie sistemos pasirinkimą pateikiama informacija

Pranešime apie sistemos pasirinkimą pateikiama ši informacija:

- a) mokesčio mokėtojo arba grupės narių tapatybės nustatymo informacija;
- b) grupės atveju įrodymas, kad laikomasi 54 ir 55 straipsniuose nustatytų kriterijų;
- c) visų asocijuotųjų įmonių, nurodytų 78 straipsnyje, tapatybės nustatymo informacija;
- d) mokesčio mokėtojų teisinė forma, oficiali buveinės vieta ir pagrindinio administracijos centro vieta;
- e) sistemos taikymo mokestiniai metai.

Komisija gali priimti teisės aktą, kuriuo nustatomas standartinės formos pranešimas apie sistemos pasirinkimą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas pagal 131 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

107 straipsnis

Pranešimo apie sistemos pasirinkimą kontrolė

1. Kompetentinga institucija, kuriai teisėtai pateikiamas pranešimas apie sistemos pasirinkimą, nagrinėja, ar, remiantis pranešime pateikta informacija, grupė laikosi šios direktyvos reikalavimų. Jeigu pranešimas neatmetamas per tris mėnesius nuo jo gavimo, laikoma, kad jis priimamas.
2. Jeigu mokesčio mokėtojas visiškai atskleidė visą svarbią informaciją pagal 106 straipsnį, toliau nustatytus, kad atskleistas grupės narių sąrašas nėra teisingas, pranešimas apie sistemos pasirinkimą nelaikomas negaliojančiu. Pranešimas ištaisomas ir imamasi visų reikiamų priemonių nuo mokestinių metų, kada buvo pastebėta klaida, pradžios. Jeigu visa informacija neatskleidžiama, pagrindinė

mokesčių institucija, kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pritarus, gali pripažinti pradinį pranešimą apie sistemos pasirinkimą negaliojančiu.

108 straipsnis
Mokestiniai metai

1. Visų grupės narių mokestiniai metai yra tie patys.
2. Tais metais, kurias mokesčio mokėtojas prisijungia prie esamos grupės, jis suderina savo mokestinius metus su tos grupės mokestiniais metais. Tų mokestinių metų mokesčio mokėtojui proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama proporcingai kalendorinių mėnesių, kuriais įmonė priklausė grupei, skaičiui.
3. Tų metų, kuriais mokesčio mokėtojas palieka grupę, jam proporcingai paskirstyta dalis apskaičiuojama proporcingai kalendorinių mėnesių, kuriais įmonė priklausė grupei, skaičiui.
4. Jeigu prie grupės prisijungia pavienis mokesčio mokėtojas, laikoma, kad jo mokestiniai metai pasibaigia dieną prieš jam prisijungiant prie grupės.

109 straipsnis
Mokesčių deklaracijos teikimas

1. Pavienis mokesčio mokėtojas savo mokesčių deklaraciją teikia kompetentingai institucijai.

Grupės atveju pagrindinis mokesčio mokėtojas teikia grupės konsoliduotąją mokesčių deklaraciją pagrindinei mokesčių institucijai.
2. Deklaracija laikoma kiekvieno grupės nario mokesčio įsipareigojimo vertinimu. Jeigu valstybės narės įstatyme numatyta, kad mokesčių deklaracija turi mokesčio vertinimo teisinį statusą ir turi būti vertinama kaip priemonė, leidžianti išieškoti mokestinius išskolinimus, konsoliduotoji mokesčių deklaracija turi tokį patį poveikį grupės nariui, kuris apmokestinamas toje valstybėje narėje.
3. Jeigu konsoliduotoji mokesčių deklaracija neturi mokesčio vertinimo teisinio statuso, kuris leistų išieškoti mokestinį išskolinimą, valstybės narės kompetentinga institucija gali dėl grupės nario, kuris joje yra rezidentas arba įsikūręs, imtis nacionalinėje teisėje numatytos išieškojimo priemonės toje valstybėje narėje. Į priemonę įtraukiami su grupės nariu susiję konsoliduotosios mokesčių deklaracijos duomenys. Priemonę galima apskusti tik dėl formos, o ne dėl esminio vertinimo. Procedūra reglamentuojama pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.
4. Jeigu laikoma, kad nuolatinė buveinė pagal 61 straipsnio trečią pastraipą egzistuoja, pagrindinis mokesčio mokėtojas atsako už visus procedūrinius įsipareigojimus, susijusius su tokios nuolatinės buveinės apmokestinimu.
5. Pavienis mokesčio mokėtojas mokesčių deklaraciją pateikia per valstybės narės, kurios rezidentas yra arba kurioje turi nuolatinę buveinę, teisėje nustatytą laikotarpį.

Konsoliduotoji mokesčių deklaracija pateikiama per devynis mėnesius nuo mokestinių metų pabaigos.

110 straipsnis
Mokesčių deklaracijos turinys

1. Pavienio mokesčio mokėtojo mokesčių deklaracijoje pateikiama ši informacija:
 - a) mokesčio mokėtojo tapatybės nustatymo informacija;
 - b) mokestiniai metai, kurių mokesčių deklaracija teikiama;
 - c) mokesčio bazės apskaičiavimas;
 - d) visų asocijuotųjų įmonių, nurodytų 78 straipsnyje, tapatybės nustatymo informacija.

2. Konsoliduotojoje mokesčių deklaracijoje pateikiama ši informacija:
 - a) pagrindinio mokesčio mokėtojo tapatybės nustatymo informacija;
 - b) visų grupės narių tapatybės nustatymo informacija;
 - c) visų asocijuotųjų įmonių, nurodytų 78 straipsnyje, tapatybės nustatymo informacija;
 - d) mokestiniai metai, kurių mokesčių deklaracija teikiama;
 - e) kiekvieno grupės nario mokesčio bazės apskaičiavimas;
 - f) konsoliduotosios mokesčio bazės apskaičiavimas;
 - g) kiekvienam grupės nariui proporcingai paskirstytos dalies apskaičiavimas;
 - h) kiekvieno grupės nario mokesčio įsipareigojimo apskaičiavimas.

111 straipsnis
Pranešimas apie klaidas mokesčių deklaracijoje

Pagrindinis mokesčio mokėtojas pagrindinei mokesčių institucijai praneša apie klaidas konsoliduotojoje mokesčių deklaracijoje. Prireikus pagrindinė mokesčių institucija priima pakeistą vertinimą pagal 114 straipsnio 3 dalį.

112 straipsnis
Mokesčių deklaracijos nepateikimas

Jeigu pagrindinis mokesčio mokėtojas nepateikia konsoliduotosios mokesčių deklaracijos, pagrindinė mokesčių institucija per tris mėnesius, remdamasi sąmata ir atsižvelgdama į turimą informaciją, priima vertinimą. Pagrindinis mokesčio mokėtojas tokį vertinimą gali apskųsti.

113 straipsnis

Elektroninio pateikimo, mokesčių deklaracijų ir patvirtinamųjų dokumentų taisyklės

Komisija gali priimti teisės aktus, kuriais nustatomos elektroninio pateikimo, mokesčių deklaracijos formos, konsoliduotosios mokesčių deklaracijos formos ir reikiamų patvirtinamųjų dokumentų taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 131 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

114 straipsnis

Pakeistas vertinimas

1. Pavienio mokesčio mokėtojo auditą ir vertinimą reglamentuoja valstybės narės, kurioje jis yra rezidentas arba kurioje turi nuolatinę buveinę, teisė.
2. Pagrindinė mokesčių institucija patikrina, ar konsoliduotoji mokesčių deklaracija atitinka 110 straipsnio 2 dalį.
3. Pagrindinė mokesčių institucija gali priimti pakeistą vertinimą ne vėliau kaip per trejus metus nuo galutinės konsoliduotosios mokesčių deklaracijos užpildymo dienos arba, jeigu iki tol nepateikta jokia deklaracija, ne vėliau kaip per trejus metus nuo vertinimo pagal 112 straipsnį priėmimo dienos.

Pakeisto vertinimo negalima priimti daugiau nei kartą per bet kurį 12 mėnesių laikotarpį.

4. 3 dalis netaikoma, kai pakeistas vertinimas priimamas laikantis pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismų sprendimo pagal 123 straipsnį arba abipusio susitarimo ar arbitražo procedūros su trečiąja šalimi rezultatų. Tokie pakeisti vertinimai priimami per 12 mėnesių nuo pagrindinės mokesčių institucijos teismų sprendimo arba procedūros pabaigos.
5. Nepaisant 3 dalies, pakeistas vertinimas gali būti priimtas per šešerius metus nuo galutinės konsoliduotosios mokesčių deklaracijos pateikimo dienos, jeigu tai pagrindžiama mokesčio mokėtojo sąmoningai arba dėl didelio neatsargumo pateikta neteisinga informacija, arba per 12 metų nuo tos dienos, kai dėl neteisingos informacijos pradėta baudžiamoji byla. Toks pakeistas vertinimas priimamas per 12 mėnesių nuo neteisingos informacijos nustatymo dienos, nebent objektyviai pagrindžiama, kad reikia ilgesnio laikotarpio tolesniam įrodymų rinkimui arba tyrimams. Bet koks toks pakeistas vertinimas susijęs tik su neteisingos informacijos dalyku.
6. Prieš priimdama pakeistą vertinimą, pagrindinė mokesčių institucija konsultuojasi su valstybių narių, kuriose grupės narys yra rezidentas arba turi buveinę, kompetentingomis institucijomis. Šios institucijos gali pateikti savo nuomones per mėnesio trukmės konsultaciją.

Kompetentinga valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas arba turi buveinę, institucija gali prašyti pagrindinės mokesčių institucijos priimti pakeistą vertinimą. Jeigu per tris mėnesius toks vertinimas nepriimamas, laikoma, kad jį priimti atsisakoma.

7. Joks pakeistas vertinimas nepriimamas, siekiant patikslinti konsoliduotąją mokesčio bazę, jeigu deklaruotos bazės ir pakoreguotos bazės skirtumas neviršija mažesnės iš šių dviejų verčių: 5 000 EUR arba 1 % konsoliduotosios mokesčio bazės.

Joks pakeistas vertinimas nepriimamas, siekiant patikslinti proporcingai paskirstytų dalių apskaičiavimą, kai bendra grupės nariams, kurie yra rezidentai arba turi buveinę valstybėje narėje, proporcingai paskirstytų dalių suma būtų patikslinama mažiau negu 0,5 %.

115 straipsnis
Centrinė duomenų bazė

Pagrindinio mokesčio mokėtojo pateikta konsoliduotoji mokesčių deklaracija ir patvirtinamieji dokumentai saugomi centrinėje duomenų bazėje, prie kurios prieigą turi visos kompetentingos institucijos. Centrinė duomenų bazė reguliariai atnaujinama visa papildoma informacija ir dokumentais bei visais sprendimais ir pranešimais, kuriuos priima pagrindinė mokesčių institucija.

116 straipsnis
Pagrindinio mokesčio mokėtojo paskyrimas

Pagrindinis mokesčio mokėtojas paskiriamas pagal 4 straipsnio 6 dalį ir vėliau negali būti keičiamas. Tačiau, jeigu pagrindinis mokesčio mokėtojas nebeatitinka 4 straipsnio 6 dalyje nurodytų kriterijų, grupė paskiria naują pagrindinį mokesčio mokėtoją.

Išimtinėmis aplinkybėmis valstybės narės, kurioje grupės nariai yra rezidentai arba kurioje turi nuolatinę buveinę, kompetentinga mokesčių institucija gali per šešis mėnesius nuo pranešimo apie sistemos pasirinkimą arba per šešis mėnesius nuo reorganizavimo, kuriame dalyvauja pagrindinis mokesčio mokėtojas, priimti bendrą sprendimą, kad pagrindiniu mokesčio mokėtoju bus kitas mokesčio mokėtojas nei grupės paskirtas mokesčio mokėtojas.

117 straipsnis
Dokumentų tvarkymas

Pavienis mokesčio mokėtojas ir, grupės atveju, kiekvienas grupės narys pakankamai detalai registruoja dokumentus ir visus patvirtinamuosius dokumentus, kad užtikrintų tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą ir sudarytų sąlygas auditui atlikti.

118 straipsnis
Informacijos teikimas kompetentingoms institucijoms

Valstybės narės, kurioje mokesčio mokėtojas yra rezidentas arba turi savo nuolatinę buveinę, kompetentingai institucijai paprašius, mokesčio mokėtojas pateikia visą nustatant jo mokesčio išipareigojimą svarbią informaciją. Pagrindinės mokesčių institucijos prašymu, pagrindinis mokesčio mokėtojas pateikia visą nustatant konsoliduotąją mokesčio bazę arba bet kurio grupės nario mokesčio išipareigojimą svarbią informaciją.

119 straipsnis
Kompetentingos institucijos nuomonės prašymas

1. Mokesčio mokėtojas gali prašyti valstybės narės, kurioje jis yra rezidentas arba kurioje turi nuolatinę buveinę, kompetentingos institucijos pateikti nuomonę dėl šios direktyvos įgyvendinimo, kiek tai susiję su planuojamu vykdyti konkrečiu sandoriu arba keliais sandoriais. Mokesčio mokėtojas taip pat gali prašyti nuomonės dėl siūlomos grupės sudėties. Kompetentinga institucija imasi visų galimų priemonių, kad pagrįstu laiku pateiktų atsakymą.

Jeigu atskleidžiama visa svarbi informacija, susijusi su planuojamu sandoriu arba keliais sandoriais, kompetentingos institucijos priimta nuomonė tampa privaloma, nebent pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismai vėliau pagal 123 straipsnį nuspręstų priešingai. Jeigu mokesčio mokėtojas nesutinka su nuomone, jis gali veikti savo nuožiūra, bet į tą faktą privalo atkreipti dėmesį savo mokesčių deklaracijoje arba konsoliduotojoje mokesčių deklaracijoje.

2. Jeigu sandoryje arba keliuose sandoriuose tiesiogiai dalyvauja skirtingų valstybių narių du ar daugiau grupės narių, arba jeigu prašymas susijęs su siūloma grupės sudėtimi, tų valstybių narių kompetentingos institucijos susitaria dėl bendros nuomonės.

120 straipsnis
Kompetentingų institucijų tarpusavio bendravimas

1. Vadovaujantis šia direktyva perduodama informacija kiek įmanoma teikiama elektroninėmis priemonėmis naudojant bendrąjį ryšio tinklą (CCN) ir bendrąją sistemos sąsają (CSI).
2. Kompetentingai institucijai gavus prašymą bendradarbiauti arba keistis informacija dėl grupės nario pagal Direktyvą 2011/16/ES, ji atsako ne vėliau negu per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

121 straipsnis
Slaptumo sąlyga

1. Valstybė narė, gaunanti visą informaciją pagal šią direktyvą, saugo jos slaptumą taip, kaip ir informacijos, kurią ji gauna pagal savo įstatymus. Kiekvienu atveju tokia informacija:
 - a) gali būti suteikta tik asmenims, tiesiogiai dalyvaujantiems vertinant mokesčių arba vykdančioms administracinę tokio vertinimo kontrolę;
 - b) gali būti papildomai pateikiama dėl teismo arba administracinių procesų, susijusių su sankcijų taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių vertinimą arba atliekant šiuos veiksmus, ir tik tiesiogiai šiuose procesuose dalyvaujantiems asmenims; tačiau tokia informacija gali būti atskleista viešo bylų nagrinėjimo metu arba teismo sprendimuose, jeigu informaciją teikiančios valstybės narės kompetentinga institucija tam neprieštarauja;

- c) jokiais aplinkybėmis negali būti naudojama kitiems tikslams, išskyrus apmokestinimą arba teismo ar administracinius procesus, susijusius su sankcijų taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių vertinimą arba atliekant šiuos veiksmus.

Be to, valstybės narės gali nustatyti pirmoje šios dalies pastraipoje nurodytą informaciją, naudotiną Tarybos direktyvos 2008/55/EB²¹ 2 straipsnyje nurodytoms kitoms rinkliavoms, muitams ir mokesčiams įvertinti.

2. Nepaisant 1 dalies, informaciją teikiančios valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti ją naudoti kitiems tikslams informacijos prašančioje valstybėje, jeigu pagal informaciją teikiančios valstybės įstatymus tokia informacija panašiomis aplinkybėmis informaciją teikiančioje valstybėje galėtų būti naudojama panašioms tikslams.

122 straipsnis

Auditas

1. Pagrindinė mokesčių institucija gali inicijuoti ir koordinuoti grupės narių auditą. Auditas taip pat gali būti inicijuojamas kompetentingos institucijos prašymu.

Pagrindinė mokesčių institucija ir kitos susijusios kompetentingos institucijos gali kartu nuspręsti dėl audito masto ir turinio ir audituotinių grupės narių.

2. Auditas atliekamas pagal valstybės narės, kurioje jis atliekamas, nacionalinės teisės aktus, atsižvelgiant į reikiamus patikslinimus, siekiant užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą.
3. Pagrindinė mokesčių institucija kaupia visų auditų rezultatus.

123 straipsnis

Valstybių narių tarpusavio nesutarimai

1. Jeigu valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas arba turi būstinę, kompetentinga institucija nesutinka su pagrindinės mokesčių institucijos sprendimu, priimtu pagal 107 straipsnį arba 114 straipsnio 3, 5 dalis ar 6 dalies antrą pastraipą, ji gali per trijų mėnesių laikotarpį sprendimą apskusti pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose.
2. Kompetentinga institucija turi mažiausia tokias pačias procedūrinės teises, kokias turi mokesčio mokėtojas pagal valstybės narės, kurioje nagrinėjamas skundas prieš pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą, teisę.

124 straipsnis

Apeliaciniai skundai

1. Pagrindinis mokesčio mokėtojas gali pateikti apeliacinį skundą dėl šių dokumentų:

²¹ OL L 150, 2008 6 10, p. 28.

- a) sprendimo, kuriuo atmetamas pranešimas apie sistemos pasirinkimą;
- b) pranešimo, kuriame prašoma atskleisti dokumentus arba informaciją;
- c) pakeisto vertinimo;
- d) konsoliduotosios mokesčių deklaracijos nepateikimo vertinimo.

Apeliacinis skundas pateikiamas per 60 dienų nuo skundžiamo dokumento gavimo.

2. Apeliacinis skundas nedaro jokio stabdomojo poveikio mokesčio mokėtojo mokesčio įsipareigojimui.
3. Nepaisant 114 straipsnio 3 dalies, pakeistas vertinimas gali būti priimamas, kad įsigaliojūtų sprendimas dėl išnagrinėto apeliacinio skundo.

125 straipsnis

Administraciniai apeliaciniai skundai

1. Skundai prieš pakeistus vertinimus arba vertinimus pagal 112 straipsnį nagrinėjami administracinėje įstaigoje, kuri yra kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos apeliacinius skundus pagal pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teisę. Jeigu toje valstybėje narėje tokios kompetentingos administracinės įstaigos nėra, pagrindinis mokesčio mokėtojas gali vertinimą tiesiogiai apskusti teisme.
2. Pateikdama pareiškimus administracinei įstaigai, pagrindinė mokesčių institucija glaudžiai konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis.
3. Administracinė įstaiga prireikus gali prašyti pagrindinio mokesčio mokėtojo ir pagrindinės mokesčių institucijos pateikti grupės narių ir kitų asocijuotųjų įmonių mokestinių reikalų įrodymų, taip pat kitų susijusių valstybių narių teisės ir praktikos pavyzdžių. Kitų susijusių valstybių narių kompetentingos institucijos pagrindinei mokesčių institucijai teikia visą reikiamą pagalbą.
4. Jeigu administracinė įstaiga pakeičia pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą, pakeistu sprendimu pakeičiamas pastarosios institucijos sprendimas ir pakeistas sprendimas yra laikomas pagrindinės mokesčių institucijos sprendimu.
5. Administracinė įstaiga dėl apeliacinį skundą išsprendžia per mėnesį. Jeigu per tą laikotarpį pagrindinis mokesčio mokėtojas negauna sprendimo, laikoma, kad patvirtinamas pagrindinės mokesčių institucijos sprendimas.
6. Jeigu sprendimas patvirtinamas arba pakeičiamas, pagrindinis mokesčio mokėtojas turi teisę jį tiesiogiai apskusti pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose per 60 dienų nuo administracinės apeliacinės įstaigos sprendimo gavimo dienos.
7. Jeigu sprendimas panaikinamas, administracinė įstaiga klausimą perduoda pagrindinei mokesčių institucijai, kuri priima naują sprendimą per 60 dienų nuo tos dienos, kurią jai pranešama apie administracinės įstaigos sprendimą. Pagrindinis mokesčio mokėtojas gali bet kokią tokį naują sprendimą apskusti arba pagal 1 dalį,

arba tiesiogiai pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose per 60 dienų nuo tokio sprendimo gavimo. Jeigu per 60 dienų pagrindinė mokesčių institucija nepriima naujo sprendimo, pagrindinis mokesčio mokėtojas gali apskųsti pradinį pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose.

126 straipsnis
Apeliaciniai skundai teismuose

1. Apeliacinis skundas prieš pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą teismuose reglamentuojamas tos pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teise, atsižvelgiant į 3 dalį.
2. Pateikdama pareiškimus teismui, pagrindinė mokesčių institucija glaudžiai konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis.
3. Nacionalinis teismas prireikus gali prašyti pagrindinio mokesčio mokėtojo ir pagrindinės mokesčių institucijos pateikti grupės narių ir kitų asocijuotųjų įmonių mokesčių reikalų įrodymų, taip pat kitų susijusių valstybių narių teisės ir praktikos pavyzdžių. Kitų susijusių valstybių narių kompetingos institucijos pagrindinei mokesčių institucijai teikia visą reikiamą pagalbą.

XVIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

127 straipsnis
Delegavimas

1. Įgaliojimai priimti 2, 14, 34 ir 42 straipsniuose nurodytus deleguotuosius teisės aktus Komisijai suteikiami neribotam laikui.
2. Priėmusi deleguotąjį teisės aktą, Komisija iš karto apie tai praneša Tarybai.
3. Įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 128, 129 ir 130 straipsniuose nustatytų sąlygų.

128 straipsnis
Delegavimo atšaukimas

1. Taryba gali bet kada atšaukti 2, 14, 34 ir 42 straipsniuose nurodytą įgaliojimų delegavimą.
2. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo panaikinamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Sprendimas įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

129 straipsnis
Prieštaravimas dėl deleguotųjų teisės aktų

1. Taryba gali pareikšti prieštaravimą dėl deleguotojo teisės akto per trijų mėnesių laikotarpį nuo pranešimo apie jį dienos.
2. Jeigu šiam laikotarpiui pasibaigus Taryba prieštaravimo dėl deleguotojo teisės akto nepareiškia, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną.

Deleguotasis teisės aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigaliooti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu Taryba informavo Komisiją, kad prieštarauti neketina.

3. Jei Taryba pareiškia prieštaravimą dėl deleguotojo teisės akto, jis neišgalioja. Taryba nurodo prieštaravimo dėl deleguotojo teisės akto priežastis.

130 straipsnis
Europos Parlamento informavimas

Europos Parlamentas informuojamas apie Komisijos deleguotųjų teisės aktų priėmimą, bet kokį prieštaravimą jų atžvilgiu ar Tarybos delegavimo atšaukimą.

131 straipsnis
Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Šis komitetas yra komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011²².
2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

132 straipsnis
Konsultacijos dėl 87 straipsnio

131 straipsniu įsteigtas komitetas taip pat gali konkrečiu atveju aptarti 87 straipsnio taikymą.

133 straipsnis
Peržiūra

Praėjus penkeriems metams po šios direktyvos įsigaliojimo, Komisija peržiūri jos taikymą ir pateikia Tarybai šios direktyvos veikimo ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma pateikiama šios direktyvos XVI skyriuje nustatyto mechanizmo poveikio analizė mokesčio bazių paskirstymui tarp valstybių narių.

²² OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

134 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [...] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo [...].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

135 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja [...] dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

136 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAI

I PRIEDAS

- a) Europos bendrovė arba *Societas Europaea* (SE), įsteigta pagal 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto²³ ir 2001 m. spalio 8 d. Tarybos direktyvą 2001/86/EB, papildančią Europos bendrovės įstatus dėl darbuotojų dalyvavimo priimančias sprendimus²⁴;
- b) Europos kooperatinė bendrovė (SCE), įsteigta pagal 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1435/2003 dėl Europos kooperatinės bendrovės (SCE) statuto²⁵ ir 2003 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 2003/72/EB, papildančią Europos kooperacinės bendrovės statutą dėl darbuotojų dalyvavimo²⁶;
- c) įmonės pagal Belgijos teisę, vadinamos „société anonyme“/„naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions“/„commanditaire vennootschap op aandelen“, „société privée à responsabilité limitée“/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité limitée“/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité illimitée“/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid“, „société en nom collectif“/„vennootschap onder firma“, „société en commandite simple“/„gewone commanditaire vennootschap“, valstybės įmonės, kurios pasirinko vieną iš pirmiau nurodytų teisinių formų, bei kitos įmonės, įsteigtos pagal Belgijos teisę, kurios apmokestinamos Belgijos pelno mokesčiu;
- d) įmonės pagal Bulgarijos teisę, vadinamos „събирателното дружество“, „командитното дружество“, „дружеството с ограничена отговорност“, „акционерното дружество“, „командитното дружество с акции“, „кооперации“, „кооперативни съюзи“, „държавни предприятия“, įsteigtos pagal Bulgarijos teisę ir vykdančios komercinę veiklą;
- e) įmonės pagal Čekijos teisę, vadinamos „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;
- f) įmonės pagal Danijos teisę, vadinamos „aktieselskab“ ir „anpartsselskab“. Kitos įmonės apmokestinamos pagal Įmonių pelno mokesčio įstatymą tiek, kiek jų apmokestinamosios pajamos yra apskaičiuojamos ir apmokestinamos pagal bendrąsias pelno mokesčio teisės aktų normas, taikomas „aktieselskaber“;
- g) įmonės pagal Vokietijos teisę, vadinamos „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft“, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts“, ir kitos įmonės, įsteigtos pagal Vokietijos teisę, kurios apmokestinamos Vokietijos pelno mokesčiu;

²³ OL L 294, 2001 11 10, p. 1.

²⁴ OL L 294, 2001 11 10, p. 22.

²⁵ OL L 207, 2003 8 18, p. 1.

²⁶ OL L 207, 2003 8 18, p. 25.

- h) įmonės pagal Estijos teisę, vadinamos „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;
- i) įmonės pagal Graikijos teisę, vadinamos „ανώνυμη εταιρεία“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)“;
- j) įmonės pagal Ispanijos teisę, vadinamos „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“, ir viešosios teisės subjektai, kurie veikia pagal privatinę teisę;
- k) įmonės pagal Prancūzijos teisę, vadinamos „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „sociétés par actions simplifiées“, „sociétés d’assurances mutuelles“, „caisses d’épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, kurios automatiškai apmokestinamos pelno mokesčiu, „coopératives“, „unions de coopératives“, viešosios pramoninio bei komercinio pobūdžio įstaigos ir įmonės bei kitos bendrovės, įsteigtos pagal Prancūzijos teisę, kurios apmokestinamos Prancūzijos pelno mokesčiu;
- l) įmonės, įsteigtos arba veikiančios pagal Airijos įstatymus, įstaigos, įregistruotos pagal „Industrial and Provident Societies Act“, arba „building societies“, įregistruotos pagal „Building Societies Acts“, bei patikos bankai, kaip apibrėžta 1989 m. „Trustee Savings Banks Act“;
- m) įmonės pagal Italijos teisę, vadinamos „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“, ir viešosios bei privačiosios įmonės, kurių visa veikla arba didelė jos dalis yra komercinė;
- n) pagal Kipro teisę: „εταιρείες“, kaip apibrėžta pelno mokesčio įstatymuose;
- o) įmonės pagal Latvijos teisę, vadinamos „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- p) įmonės, įsteigtos pagal Lietuvos teisę;
- q) įmonės pagal Liuksemburgo teisę, vadinamos „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d’assurances mutuelles“, „association d’épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public“, ir kitos įmonės, įsteigtos pagal Liuksemburgo teisę, kurios apmokestinamos Liuksemburgo pelno mokesčiu;
- r) įmonės pagal Vengrijos teisę, vadinamos „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;
- s) įmonės pagal Maltos teisę, vadinamos „Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata“, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet“;

- t) įmonės pagal Olandijos teisę, vadinamos „naamloze vennootschap“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „Open commanditaire vennootschap“, „Coöperatie“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „Fonds voor gemene rekening“, „vereniging op coöperatieve grondslag“ ir „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt“, bei kitos įmonės, įsteigtos pagal Olandijos teisę, kurios apmokestinamos Olandijos pelno mokesčiu;
- u) įmonės pagal Austrijos teisę, vadinamos „Aktiengesellschaft“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften“, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts“, „Sparkassen“, bei kitos įmonės, įsteigtos pagal Austrijos teisę, kurios apmokestinamos Austrijos pelno mokesčiu;
- v) įmonės pagal Lenkijos teisę, vadinamos „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“, „spółdzielnia“, „przedsiębiorstwo państwowe“;
- w) komercinės įmonės arba pagal civilinę teisę reglamentuojamos komercinės formos įmonės, kooperatyvai ir viešosios įmonės, įsteigtos pagal Portugalijos teisę;
- x) įmonės pagal Rumunijos teisę, vadinamos „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“;
- y) įmonės pagal Slovėnijos teisę, vadinamos „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;
- z) įmonės pagal Slovakijos teisę, vadinamos „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;
- aa) įmonės pagal Suomijos teisę, vadinamos „osakeyhtiö“/„aktiebolag“, „osuuskunta“/„andelslag“, „säästöpankki“/„sparbank“ ir „vakuutusyhtiö“/„försäkringsbolag“;
- bb) įmonės pagal Švedijos teisę, vadinamos „aktiebolag“, „försäkringsaktiebolag“, „ekonomiska föreningar“, „sparbanker“, „ömsesidiga försäkringsbolag“;
- cc) įmonės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės teisę.

II PRIEDAS

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

III PRIEDAS

Pagal 14 straipsnį neatskaitytinų mokesčių sąrašas

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Nėra

Česká republika

Nėra

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbsteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Nėra

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Nēra

Lietuva

Nēra

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparűzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Nêra

România

Nêra

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Nêra

Suomi/Finland

Nêra

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

- 1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas
- 1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje
- 1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis
- 1.4. Tikslas (-ai)
- 1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas
- 1.6. Trukmė ir finansinis poveikis
- 1.7. Numatomas (-i) valdymo metodas (-ai)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

- 2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės
- 2.2. Valdymo ir kontrolės sistema
- 2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

- 3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-s)
- 3.2. Numatomas poveikis išlaidoms
 - 3.2.1. *Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė*
 - 3.2.2. *Numatomas poveikis veiklos asignavimams*
 - 3.2.3. *Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams*
 - 3.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*
 - 3.2.5. *Trečiųjų šalių finansinis įnašas*
- 3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Teisės akto dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB) pasiūlymas

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje²⁷

Mokesčių politika (ABB05)

1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis

Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone**

Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone, kuri bus priimta įgyvendinus bandomąjį projektą ir (arba) parengiamuosius veiksmus²⁸**

Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **esamos priemonės pratęsimu**

Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **priemone, perorientuota į naują priemonę**

1.4. Tikslai

1.4.1. Komisijos daugiametis (-čiai) strateginis (-iai) tikslas (-ai), kurio (-ių) siekiama šiuo pasiūlymu (šia iniciatyva)

BKPMB bus pakartotinis postūmis užbaigti sukurti bendrąją rinką ir įgyvendinti strategijos „Europa 2020“ pavyzdinę iniciatyvą „Pramonės politika“ ir padės pasiekti strategijoje „Europa 2020“ nustatytus bendruosius Sąjungos pramonės politikos tikslus.

BKPMB yra mokesčių politikos priemonė, kuria siekiama supaprastinti mokesčių taisykles, sumažinti reikalavimų laikymosi sąnaudas ir pašalinti mokesčines kliūtis tarpvalstybinę veiklą vykdančioms įmonėms.

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla

Konkretus tikslas

2 tikslas. Sumažinti administracines sąnaudas ir spręsti mokesčių kliūčių problemą vidaus rinkoje

Atitinkama VGV / VGB veikla

Mokesčių politika (ABB05)

²⁷

VGV – veikla grindžiamas valdymas, VGB – veikla grindžiamas biudžeto sudarymas.

²⁸

Kaip nurodyta Finansinio reglamento 49 straipsnio 6 dalies a arba b punkte.

1.4.3. *Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis*

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų turėti tiksliniams gavėjams / grupėms

Įmonės turės galimybę pasirinkti Sąjungoje apmokestinimui taikyti bendrą sistemą (bendrą ir konsoliduotąją mokesčio bazę įmonės pelnui nustatyti)

Bus sukurtas vieno langelio principu taikomas mokesčio deklaravimo ir vertinimo metodas

Bus leidžiama tarpvalstybinė nuostolių užskaita

Sumažės įpareigojimų laikytis sandorių kainodaros reikalavimų

Sumažės dvigubo arba per didelio apmokestinimo atvejų

Sumažės pernelyg daug arba nenumatytų galimybių įmonėms planuojant mokesčius, kai Sąjungoje vienu metu taikomos 27 pelno mokesčio sistemos

1.4.4. *Rezultatų ir poveikio rodikliai*

Nurodyti pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo stebėjimo rodiklius

Visiškas ir tinkamas BKPMB direktyvos įgyvendinimas valstybėse narėse

Tinkamas praktinis BKPMB nuostatų taikymas

1.5. **Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas**

1.5.1. *Trumpalaikiai ir ilgalaikiai poreikiai*

BKPMB priėmimas, įtrauktas į Komisijos 2011 m. darbo planą (kaip pavyzdinė iniciatyva), laikantis paskelbtame tvarkaraštyje nurodyto termino, – 2011 m. kovo 31 d.

1.5.2. *Papildoma ES dalyvavimo nauda*

Bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės nebūtų galima įvesti 27 valstybėse narėse vienašalėmis (nacionalinėmis) arba dvišalėmis (tarpvalstybinėmis) priemonėmis ir valstybių narių susitarimais.

1.5.3. *Panašios patirties išvados*

Visapusiškų ir sudėtingų taisyklių rinkinio ir priemonių priėmimas, siekiant palengvinti tarpvalstybinę prekybą bei investicijas ir pašalinti mokesčines kliūtis (pvz., per didelį apmokestinimą arba nuostolių užskaitos nebuvimą) vidaus rinkoje, – sudėtinga užduotis, nes tiesioginių mokesčių srityje pasiūlymas dėl įstatymo galią turinčio akto turi būti priimtas vienbalsiai. Anksčiau pateikti panašūs pasiūlymai, kuriais daugiausia buvo siūloma, kad valstybės narės juos įgyvendintų ir taikytų privaloma tvarka, politiniu lygmeniu buvo svarstomi nenoriai arba nebuvo Tarybai priimtini.

BKPMB pasiūlymas pagrįstas laisvo pasirinkimo principu ir gerai parengtu metodu (tyrimai, ekspertų darbo grupės posėdžiai, viešosios konsultacijos) – rengtas beveik devynerius metus.

1.5.4. *Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis*

Tai pasiūlymas dėl antrinės teisės įstatymo galią turinčio akto, kuris gali būti autonomiškas, tačiau jis glaudžiai susijęs su kitomis pelno mokesčio srities mokesčių politikos iniciatyvomis, kaip antai Elgesio kodekso darbo grupės darbu ir konkretesnėmis priemonėmis (pvz., pelno mokesčio direktyvomis, kuriomis siekiama spręsti konkrečius klausimus, ir derinimo iniciatyvomis).

1.6. **Trukmė ir finansinis poveikis**

Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė ribota**

– Pasiūlymas (iniciatyva) galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD]

– Finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM

Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė neribota**

– Įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2011 iki 2015 m.,

– po to – visavertis taikymas.

1.7. **Numatytas (-i) valdymo metodas (-ai)²⁹**

Komisijos vykdomas **tiesioginis centralizuotas valdymas**

Netiesioginis centralizuotas valdymas, vykdymo užduotis perduodant:

– vykdomosioms įstaigoms

– Bendrijų įsteigtoms įstaigoms³⁰

– nacionalinėms viešojo sektoriaus arba viešąsias paslaugas teikiančioms įstaigoms

– asmenims, atsakingiems už konkrečių veiksmų vykdymą pagal Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį ir nurodytiems atitinkamame pagrindiniame teisės akte, apibrėžtame Finansinio reglamento 49 straipsnyje

Pasidalijamasis valdymas kartu su valstybėmis narėmis

Decentralizuotas valdymas kartu su trečiosiomis šalimis

Jungtinis valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (*nurodyti*)

²⁹ Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje *BudgWeb* http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³⁰ Kaip nurodyta Finansinio reglamento 185 straipsnyje.

Jei nurodomas daugiau kaip vienas valdymo būdas, papildomą išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.

Pastabos

Kai Taryba priims BKPMB direktyvą, atsakomybė už tinkamą jos taisyklių ir nuostatų įgyvendinimą ir taikymą tenka valstybėms narėms.

Komisijos tarnybos turi stebėti ir atidžiai prižiūrėti pelno apmokestinimo srities pokyčius ir galimas BKPMB srityje iškiliančias problemas.

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas

Mokesčių teisės aktų atveju paprastai valstybių narių prašoma pateikti atitikties lenteles.

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema

2.2.1. Nustatyta rizika

Parengtas BKPMB direktyvos įgyvendinimo rizikos planas; jis pridedamas prie CIS-Net konsultacijų.

2.2.2. Numatomas (-i) kontrolės metodas (-ai)

Pasiūlymams dėl įstatymo galią turinčio akto mokesčių srityje taikomas bendras požiūris.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Šiam pasiūlymui ES lygmeniu netaikomos.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-s)

NĖRA

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė

NĖRA

3.2.2. Numatomas poveikis veiklos asignavimams

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

3.2.3. Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams

3.2.3.1. Suvestinė

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2016 metai	2017 metai	2018 metai	2019 metai	2020–2022 metai			IŠ VISO
--	---------------	---------------	---------------	---------------	-----------------	--	--	---------

Daugiametės finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJA								
Žmogiškieji ištekliai								
Kitos administracinės išlaidos	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Daugiametės finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Neįtraukta į daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJA ³¹									
Žmogiškieji ištekliai									
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos									
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJA									

IŠ VISO	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	------

3.2.3.2. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

Sąmatą nurodyti sveikais skaičiais (arba ne smulkiau nei dešimtuju tikslumu)

	N metai	N+1 metai	N+2 metai	N+3 metai	... įterpti tiek metų, kiek reikia poveikio trukmei perteikti (žr. 1.6 punktą)				
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)									
XX 01 01 01 (Komisijos būstinė ir atstovybės)									
XX 01 01 02 (Delegacijos)									
XX 01 05 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)									
10 01 05 01 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)									
• Išorės personalas (visos darbo dienos ekvivalento vienetais (FTE))³²									
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE finansuojami iš bendrojo biudžeto)									
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA ir SNE delegacijose)									
XX 01 04 yy ³³	- būstinėje ³⁴								

³¹ Techninė ir (arba) administracinė pagalba bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

³² CA – sutartininkas („Contract Agent“); INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas („Intérimaire“); JED – jaunesnysis delegacijos ekspertas („Jeune Expert en Délégation“); LA – vietinis darbuotojas („Local Agent“); SNE – deleguotasis nacionalinis ekspertas („Seconded National Expert“).

³³ Neviršijant ribos, nustatytos išorės personalui, finansuojamam iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

	- delegacijose							
XX 01 05 02 (CA, INT ir SNE – netiesioginiai moksliniai tyrimai)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – tiesioginiai moksliniai tyrimai)								
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)								
IŠ VISO								

XX yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę asignavimų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	Dabar TAXUD D1 skyriui priskirtas personalas bus atsakingas už pasiūlymą iki jo priėmimo Taryboje pagal skyriaus veiklos tiksluose numatytas užduotis.
Išorės personalas	Tos pačios, kaip pareigūnams ir laikiniams darbuotojams.

3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

- Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka dabartinę finansinę programą.
- Atsižvelgiant į pasiūlymą (iniciatyvą), reikės pakeisti daugiametės finansinės programos atitinkamos išlaidų kategorijos programavimą.

Paaiškinti, kaip reikia pakeisti programavimą, ir nurodyti atitinkamas biudžeto eilutes bei sumas.

- Įgyvendinant pasiūlymą (iniciatyvą) būtina taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti daugiametę finansinę programą³⁵.

Paaiškinti, ką reikia atlikti, ir nurodyti atitinkamas išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes bei sumas.

3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai

- Pasiūlyme (iniciatyvoje) nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo
- Pasiūlyme (iniciatyvoje) numatytas bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	N metai	N+1 metai	N+2 metai	N+3 metai	... įterpti tiek metų, kiek reikia poveikio trukmei perteikti (žr. 1.6 punktą)	Iš viso

³⁴ Būtina struktūriniam fondams, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai (EŽŪFKP) ir Europos žuvininkystės fondui (EŽF).

³⁵ Žr. Tarpinstitucinio susitarimo 19 ir 24 punktus.

<i>Nurodyti finansavimą įstaigą</i>	<i>bendrą teikiančią</i>								
IŠ VISO bendrai finansuojamų asignavimų									

3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

- Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms.
- Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:
 - nuosaviems ištekliams
 - įvairioms įplaukoms